

Opozorilo: Besedilo osnovnega predpisa

ZAKON O SPODBUJANJU RABE OBNOVLJIVIH VIROV ENERGIJE (ZSROVE)

I. poglavje: SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina zakona)

Ta zakon ureja izvajanje politike države in občin na področju rabe obnovljivih virov energije, določa zavezujoči cilj za delež energije iz obnovljivih virov v bruto končni porabi v Republiki Sloveniji ter ukrepe za doseganje tega cilja in načine njihovega financiranja, ureja potrdila o izvoru energije, samooskrbo z električno energijo iz obnovljivih virov, uporabo energije iz obnovljivih virov in odvečne toplote v sektorju ogrevanja in hlajenja in sektorju prometa ter obveščanje in usposabljanje inštalaterjev.

2. člen (prenos in izvajanje predpisov Evropske unije)

(1) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašata naslednji direktivi Evropske unije:

- a) Direktiva (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov (UL L št. 328 z dne 21. 12. 2018, str. 82; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2018/2001/EU) in
- b) Direktiva 2012/27/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o energetske učinkovitosti, spremembi direktiv 2009/125/EU in 2010/30/EU ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES (UL L št. 315 z dne 14. 11. 2012, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2019/944 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o skupnih pravilih notranjega trga električne energije in spremembi Direktive 2012/27/EU (UL L št. 158 z dne 14. 6. 2019, str. 125), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2012/27/ES), in sicer v delu, ki se nanaša na potrdila o izvoru energije iz sproizvodnje z visokim izkoristkom ter spodbujanje električne energije iz sproizvodnje z visokim izkoristkom.

(2) Ta zakon ureja tudi sodelovanje Republike Slovenije v mehanizmu Evropske unije za financiranje energije iz obnovljivih virov za izvajanje Uredbe (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 328 z dne 21. 12. 2018, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2018/1999/EU).

3. člen (pomen izrazov)

(1) Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. »biomasa« so biološko razgradljivi deli proizvodov, odpadkov in ostankov biološkega izvora iz kmetijstva, vključno s snovmi rastlinskega in živalskega izvora, iz gozdarstva in z njima povezanih proizvodnih dejavnosti, vključno z ribištvom in akvakulturo, ter biološko razgradljivi deli odpadkov, vključno z industrijskimi in komunalnimi odpadki biološkega izvora;
2. »biomasna goriva« so plinasta in trdna goriva, proizvedena iz biomase;
3. »bioplin« so plinasta goriva, proizvedena iz biomase;
4. »bruto končna poraba energije« je energija, dobavljena za energetske namene industriji, prometu, gospodinjstvom, storitvenemu sektorju, vključno z javnim sektorjem, kmetijstvu, gozdarstvu in ribištvu, električna energija in toplota, ki ju porabi energetska panoga za proizvodnjo električne energije, proizvodnjo toplote in goriva, namenjenega uporabi v prometu, ter izguba električne energije in toplote pri distribuciji in prenosu;
5. »daljinsko hlajenje« je distribucija toplotne energije v obliki ohlajenih tekočin iz centralnih ali decentraliziranih proizvodnih virov prek omrežja do več zgradb ali zemljišč za hlajenja prostorov ali procesno hlajenje;
6. »daljinsko ogrevanje« je distribucija toplotne energije v obliki pare ali vroče vode iz centralnih ali decentraliziranih proizvodnih virov prek omrežja do več zgradb ali zemljišč za ogrevanje prostorov ali procesno ogrevanje;
7. »distribucija toplote« je prenos toplote po distribucijskem sistemu, ki vključuje tudi dobavo končnim odjemalcem;
8. »distributer toplote« je fizična ali pravna oseba, ki je odgovorna za distribucijo toplote;
9. »dobava« je prodaja vključno z nadaljnjo prodajo energije končnim odjemalcem;
10. »dobavitelj energije« je pravna ali fizična oseba, ki opravlja dejavnost dobave;
11. »dobavitelj goriva« je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki proda končnemu odjemalcu gorivo, biogorivo, mešanico obeh vrst goriv, vodik ali električno energijo za uporabo v prometu. Za dobavitelja goriva se štejejo tudi proizvajalec goriva, biogoriva, mešanice obeh vrst goriv, vodika ali električne energije, njihov uvoznik iz tretjih držav ali njihov pridobitelj v državah članicah Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU), če ga uporabi sam kot končni odjemalec;
12. »druga tekoča biogoriva« je tekoče biogorivo, ki se uporablja za energetske namene, vključno s proizvodnjo električne energije ter energije za ogrevanje in hlajenje, in ki je proizvedeno iz biomase. Tekoče biogorivo za energetske namene ne vključuje pogonskega biogoriva, ki je namenjeno uporabi v prometu;
13. »električna energija iz obnovljivih virov energije« je električna energija, ki jo proizvedejo proizvodne naprave, ki uporabljajo samo obnovljive vire energije, kot tudi del električne energije, ki jo iz obnovljivih virov energije proizvedejo kombinirane proizvodne naprave, ki uporabljajo tudi neobnovljive vire energije, razen električne energije iz črpalnih hidroelektrarn in drugih sistemov za shranjevanje energije;
14. »energija iz obnovljivih virov« je energija iz obnovljivih nefosilnih virov, in sicer vetrna, sončna (sončni toplotni in sončni fotovoltaični viri) in geotermalna energija, energija okolice, energija plimovanja, valovanja in druga energija morja, vodna energija ter iz biomase, deponijskega plina, plina, pridobljenega z napravami za čiščenje odplak, in bioplina;
15. »energija okolice« sta naravna toplotna energija in energija, nakopičena v omejenem prostoru, ki se lahko shranjuje v zunanjem zraku, z izjemo izpušnega zraka, ali v površinski ali odpadni vodi;
16. »finančni instrument« je finančni instrument, kot je opredeljen v 29. točki 2. člena Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (UL L št. 193 z dne 30. 7. 2018, str. 1);
17. »geotermalna energija« je energija, ki je shranjena v obliki toplote pod trdnim zemeljskim površjem;

18. »končni odjemalec s samooskrbo« je končni odjemalec, ki je imetnik soglasja za priključitev na prevzemno-predajnem mestu, ali druga oseba, ki ima soglasje imetnika soglasja za priključitev za odjem električne energije prek prevzemno- predajnega mesta in ki proizvaja električno energijo iz obnovljivih virov energije za celotno ali delno pokrivanje lastne končne rabe električne energije z napravo za samooskrbo in lahko shranjuje ali prodaja lastno proizvedeno električno energijo iz obnovljivih virov, če navedene dejavnosti za negospodinske odjemalce s samooskrbo niso osnovne poslovne ali poklicne dejavnosti;
19. »medsebojna izmenjava energije iz obnovljivih virov« je izmenjava energije iz obnovljivih virov neposredno med udeleženci na trgu, katerih prevzemno-predajna mesta pripadajo istemu članu bilančne sheme, ali posredno prek certificiranega tretjega udeleženca na trgu, kot je agregator. Pravica do medsebojne izmenjave ne posega v pravice in obveznosti vpletenih strani, ki jih imajo kot končni odjemalci, proizvajalci, dobavitelji ali agregatorji (v nadaljnjem besedilu: medsebojna izmenjava);
20. »MSP« je mikro, malo ali srednje podjetje, kot je opredeljeno v 2. členu Priloge k Priporočilu Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij (UL L št. 124 z dne 20. 5. 2003, str. 36);
21. »naprava za samooskrbo« je proizvodna naprava, ki proizvaja električno energijo iz obnovljivih virov energije praviloma za celotno ali delno pokrivanje potreb lastne končne rabe končnega odjemalca s samooskrbo;
22. »napredna pogonska biogoriva« so pogonska biogoriva, proizvedena iz surovin, navedenih v delu A Priloge IX Direktive 2018/2001/EU;
23. »nazivna električna moč« je najvišja trajna električna moč proizvodne naprave, za katero je ta izdelana in je navedena na napisni ploščici na proizvodni napravi oziroma jo je mogoče razbrati iz proizvajalčevih specifikacij ali je določena na podlagi prevzemnih meritev;
24. »obnova proizvodne naprave« je obnova naprave, ki proizvaja energijo iz obnovljivih virov, zlasti popolna ali delna zamenjava naprav ali sistemov in obratovalne opreme, za spremembo zmogljivosti ali povečanje učinkovitosti ali zmogljivosti te proizvodne naprave;
25. »obveznost glede obnovljivih virov energije« je program podpore, ki zahteva od:
 - a) proizvajalcev energije, da v proizvodnjo vključijo določen delež energije iz obnovljivih virov energije,
 - b) dobaviteljev energije, da v dobavo vključijo določen delež energije iz obnovljivih virov, ali
 - c) od porabnikov energije, da v porabo vključijo določen delež energije iz obnovljivih virov, kamor spadajo tudi programi, pri katerih se takšne zahteve lahko izpolnijo z zelenimi certifikati;
26. »odvečna toplota in odvečni hlad« sta neizogibna toplota ali hlad, ki nastaneta kot stranski proizvod v industrijskih obratih ali elektrarnah ali v terciarnem sektorju in ki bi se brez dostopa do sistema daljinskega ogrevanja ali hlajenja neuporabljena odvedla v zrak ali vodo, kadar je ali bo uporabljen proces soproizvodnje ali kadar soproizvodnja ni izvedljiva;
27. »pogodba o nakupu električne energije iz obnovljivih virov« je pogodba, v kateri se fizična ali pravna oseba zaveže k nakupu električne energije iz obnovljivih virov neposredno pri proizvajalcu električne energije;
28. »pogonska biogoriva« so tekoča goriva za uporabo v prometu, proizvedena iz biomase;
29. »pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč« so pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva, katerih surovine so bile proizvedene v okviru sistemov, ki se z izboljšanimi kmetijskimi praksami in pridelavo poljščin na območjih, ki se pred tem niso uporabljala za gojenje poljščin, izogibajo izpodrivalnemu učinku pogonskih goriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv iz poljščin, ki se uporabljajo za živila in krmo, in ki so bila proizvedena v skladu s trajnostnimi merili za pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva;

30. »poljščine, ki se uporabljajo za živila in krmo« so poljščine z visoko vsebnostjo škroba, rastline za pridelavo sladkorja ali oljnice, ki se pridelujejo na kmetijskih zemljiščih kot glavne poljščine in ne vključujejo ostankov, odpadkov, lesne celuloze ali vmesnih poljščin, kot so dosevky in pokrovne poljščine, če uporaba takih vmesnih poljščin ne ustvari potrebe po dodatnih zemljiščih;
31. »poljščine z visoko vsebnostjo škroba« so poljščine, večinoma žita (ne glede na to, ali se uporabi le zrnje ali pa se uporabi celotna rastlina, kot v primeru silažne koruze), gomoljnice in korenovke (kot so krompir, topinambur, sladki krompir, maniok in jam) ter stebelne gomoljnice (kot sta kolokazija in malanga);
32. »potrdilo o izvoru« je javna listina v elektronski obliki, katere namen je končnemu odjemalcu dokazati, iz katerega vira, kako in v katerem obdobju je proizvedena v njem določena količina energije;
33. »preostala mešanica energijskih virov« je skupna letna mešanica energijskih virov v Republiki Sloveniji, ki ne vključuje deleža, ki ga krijejo preklicana potrdila o izvoru;
34. »priključitev« je fizična priključitev ali priklop na energetska omrežje pod pogoji, določenimi s tem zakonom in zakonom, ki ureja oskrbo z električno energijo;
35. »program podpore« je vsak instrument, program ali mehanizem, ki ga uporabi država članica ali skupina držav članic in spodbuja uporabo energije iz obnovljivih virov z zmanjševanjem stroškov te energije, povečanjem cene, po kateri se lahko prodaja, ali povečanjem količine nabavljene energije na podlagi obveznosti glede obnovljive energije ali drugače, kamor med drugim spadajo finančni instrumenti, naložbena pomoč, davčne oprostitve ali olajšave, vračilo davkov, programi podpore, ki zavezujejo k uporabi obnovljive energije, vključno s programi, ki uporabljajo zelene certifikate, in neposredni programi zaščite cen, vključno s tarifami za dovajanje energije in spremenljivimi ali fiksnimi plačili premij;
36. »proizvodna naprava« je sklop opreme in napeljav, ki pretvarjajo obnovljive vire energije v električno energijo, toploto za ogrevanje in hlajenje ali v pogonska tekoča in plinasta biogoriva, in lahko samostojno obratuje;
37. »promotor« je pravna ali fizična oseba, ki na razpis Agencije za energijo (v nadaljnjem besedilu: agencija) za vstop v podporno shemo prijavi projekt, zasnovan kot posamezni projekt ali skupina projektov, za katere bo pozneje pridobil investitorje, ki se bodo pod promotorjevimi pogoji pridružili izvedbi teh projektov in bodo po postavitvi proizvodnih naprav v primeru izpolnjevanja pogojev iz sklepa agencije o potrditvi promotorjevega projekta upravičeni do dodelitve podpore;
38. »reciklirana ogljična goriva« so tekoča in plinasta goriva, ki se proizvajajo iz tokov tekočih ali trdnih odpadkov neobnovljivega izvora, ki niso primerni za snovno predelavo v skladu s 4. členom Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L št. 312 z dne 22. 11. 2008, str. 3), ali iz plina iz predelave odpadkov in izpušnega plina neobnovljivega izvora, ki nastajata kot neizogibna in nenamerna posledica proizvodnega procesa v industrijskih obratih;
39. »skupnost na področju energije iz obnovljivih virov, ki je pravna oseba« je pravna oseba,
 - a) ki temelji na odprti in prostovoljni udeležbi, je samostojna in jo dejansko nadzorujejo družbeniki ali člani, ki so v bližini projektov na področju energije iz obnovljivih virov, ki jih ima ta pravna oseba v lasti in jih razvija;
 - b) katere družbeniki ali člani so pravne ali fizične osebe, razen pravnih oseb, ki opravljajo gospodarsko dejavnost in niso MSP;
 - c) katere glavni cilj je zagotoviti okoljske, gospodarske in socialne skupnostne koristi za svoje družbenike, ali člane, ali lokalna območja, kjer deluje, in ne toliko finančne dobičke;
40. »skupnostna samooskrba« je proizvodnja električne energije iz obnovljivih virov energije za celotno ali delno pokrivanje potreb vsaj dveh končnih odjemalcev, povezanih v skupnostno samooskrbo, z eno ali več napravami za samooskrbo;

41. »soproizvodnja z visokim izkoristkom« je postopek sočasne proizvodnje toplote in električne ali mehanske energije, ki izpolnjuje merila glede izkoristkov in prihrankov primarne energije iz Priloge II Direktive 2012/27/EU;
42. »tekoča in plinasta goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, namenjena uporabi v prometu« so tekoča ali plinasta goriva, ki niso pogonska biogoriva ali bioplina in katerih energijska vsebnost izhaja iz obnovljivih virov energije, ki niso biomasa, ter se uporabljajo v prometu;
43. »toplota« je toplota v obliki pare, vroče vode, tople vode ali ohlajenih tekočin;
44. »toplotna črpalka« je naprava ali sistem, ki iz okolja odvzema toploto pri nižji temperaturi in jo pri višji temperaturi oddaja;
45. »učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje« je sistem daljinskega ogrevanja ali hlajenja, pri katerem se uporablja vsaj 50 % energije iz obnovljivih virov, 50 % odvečne toplote, 75 % toplote iz soproizvodnje ali 50 % kombinacije takšne energije;
46. »vodikova proizvodna naprava« je sklop opreme in napeljav, ki proizvaja vodik iz nizkoogljivih virov ter lahko samostojno obratuje.

(2) Drugi izrazi s področja energetike, ki niso opredeljeni s tem zakonom, imajo enak pomen, kot ga določajo predpisi s področja energetike.

(3) Drugi izrazi s področja alternativnih goriv, ki niso opredeljeni s tem zakonom, imajo enak pomen, kot ga določajo predpisi, ki urejajo alternativna goriva.

(4) Izrazi s področja graditve objektov, ki niso opredeljeni s tem zakonom, imajo enak pomen, kot ga določajo predpisi s področja graditve objektov.

(5) Izrazi s področja večstanovanjskih stavb, ki niso opredeljeni s tem zakonom, imajo enak pomen, kot ga določajo predpisi, ki urejajo večstanovanjske stavbe.

(6) Izrazi s področja varstva okolja, ki niso opredeljeni s tem zakonom, imajo enak pomen, kot ga določajo predpisi s področja varstva okolja.

4. člen **(določitev zavezujočega cilja)**

(1) Delež energije iz obnovljivih virov v bruto končni porabi energije v Republiki Sloveniji, ki pomeni prispevek k skupni uresnitvi zavezujočega skupnega cilja EU, se v celovitem nacionalnem energetske in podnebne načrtu (v nadaljnjem besedilu: NEPN) določi v skladu z Uredbo 2018/1999/EU.

(2) Delež energije iz obnovljivih virov v bruto končni porabi energije v Republiki Sloveniji ne sme biti manjši od izhodiščnega deleža 25 %.

(3) Proizvodnja električne energije, plina in toplote iz obnovljivih virov energije ter gradnja in prevzem objektov in zemljišč, ki so zanjo potrebni, so v javno korist.

5. člen **(izračun deleža energije iz obnovljivih virov)**

- (1) Bruto končna poraba energije iz obnovljivih virov se izračuna kot vsota:
- bruto končne porabe električne energije iz obnovljivih virov,
 - bruto končne porabe energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja ter
 - končne porabe energije iz obnovljivih virov v prometnem sektorju.

(2) Plin, električna energija in vodik iz obnovljivih virov energije se za izračun deleža bruto končne porabe energije iz obnovljivih virov iz prve, druge ali tretje alineje prejšnjega odstavka upoštevajo samo enkrat.

(3) Za namene prve alineje prvega odstavka tega člena se bruto končna poraba električne energije iz obnovljivih virov izračuna kot količina električne energije, proizvedene v Republiki Sloveniji iz obnovljivih virov, pri čemer je vključena proizvodnja električne energije pri končnih odjemalcih s samooskrbo in v skupnostih na področju energije iz obnovljivih virov, razen proizvodnje električne energije v akumulacijskih prečrpovalnih napravah iz vode, ki je bila najprej prečrpana navzgor.

(4) Za namene druge alineje prvega odstavka tega člena se bruto končna poraba energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja izračuna kot količina energije za daljinsko ogrevanje in hlajenje, proizvedene v Republiki Sloveniji iz obnovljivih virov, k čemur se doda poraba druge energije iz obnovljivih virov v industriji, gospodinjstvih, storitvenem sektorju, kmetijstvu, gozdarstvu in ribištvu ter za ogrevanje, hlajenje in rabo energije v industrijskih procesih.

(5) Za namene tretje alineje prvega odstavka tega člena se končna poraba energije iz obnovljivih virov v prometnem sektorju izračuna kot vsota vseh pogonskih biogoriv, biomasnih goriv ter tekočih in plinastih goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, namenjenih uporabi v prometu, porabljenih v prometnem sektorju. Tekoča in plinasta goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, namenjena uporabi v prometu, ki so proizvedena iz električne energije iz obnovljivih virov, se v izračun iz prve alineje prvega odstavka tega člena vključijo samo pri izračunu količine električne energije, proizvedene v Republiki Sloveniji iz obnovljivih virov.

(6) Delež energije iz obnovljivih virov se izračuna kot bruto končna poraba energije iz obnovljivih virov, deljena z bruto končno porabo energije iz vseh virov energije, izraženo v odstotkih. Pri izračunu deleža energije iz obnovljivih virov se uporabljajo metodologija in opredelitve pojmov, določene v Uredbi (ES) št. 1099/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o statistiki energetike (UL L št. 304 z dne 14. 11. 2008, str. 1).

(7) Ministrica ali minister, pristojen za energijo (v nadaljnjem besedilu: minister), podrobneje predpiše način izračuna bruto končne porabe energije iz obnovljivih virov, pri čemer upošteva tudi določbe delegiranih aktov Komisije EU, izdanih na podlagi 35. člena Direktive 2018/2001/EU.

6. člen

(finančne spodbude za rabo obnovljivih virov energije)

(1) Upravičenci do finančnih spodbud za rabo obnovljivih virov energije so fizične osebe in pravne osebe, vključno z osebami javnega sektorja, razen neposrednih uporabnikov državnega proračuna.

(2) Finančne spodbude za rabo obnovljivih virov energije se dodeljujejo z javnim razpisom, pri čemer se upoštevajo količine proizvedene energije iz obnovljivih virov energije in izpustov toplogrednih plinov ter stroškovna učinkovitost.

(3) Minister določi vrste finančnih spodbud za rabo obnovljivih virov energije, pogoje in merila za njihovo dodelitev, vrste upravičencev do spodbud ter spodbude, ki se dodeljujejo kot državne pomoči, spodbude, ki se dodeljujejo po pravilu »de minimis«, in druge finančne spodbude.

(4) Organ, ki dodeljuje finančne spodbude iz prejšnjega odstavka, na svoji spletni strani objavi vse prejemnike finančnih spodbud, njihov naslov ter vrsto in velikost financiranega projekta.

(5) V predpisu iz tretjega odstavka tega člena minister določi tehnične specifikacije, ki jih morajo izpolnjevati naprave in sistemi za proizvodnjo energije iz obnovljive energije, da so upravičeni do finančnih spodbud.

(6) Energija iz pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv se za določitev obveznega deleža energije iz obnovljivih virov in za upravičenost do finančne podpore za proizvodnjo in porabo pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv upošteva samo, če izpolnjuje trajnostna merila in merila za prihranek izpustov toplogrednih plinov ter upošteva obveznosti ravnanja z odpadki, ki jih določajo predpisi, ki urejajo trajnostna merila za biogoriva, merila za prihranek izpustov toplogrednih plinov in obveznost ravnanja z odpadki.

II. poglavje: POTRJEVANJE ENERGIJE IZ OBNOVLJIVIH VIROV IN ELEKTRIČNE ENERGIJE IZ SOPROIZVODNJE Z VISOKIM IZKORISTKOM

1. Deklaracije za naprave

7. člen (deklaracija za naprave)

(1) Deklaracija za napravo (v nadaljnjem besedilu: deklaracija) je odločba, ki jo izda agencija proizvajalcu, ki je lastnik ali upravljalec naprave, za posamezno napravo za proizvodnjo energije ali energenta za končno porabo. Z njo se potrjuje, da naprava izpolnjuje pogoje in zahteve v zvezi z vrsto naprave za proizvodnjo energije, namestitvijo predpisane merilne opreme, uporabljenim energetskim virom in doseganjem zahtevanih izkoristkov ter izbranim režimom obratovanja.

(2) Agencija na zahtevo proizvajalca energije izda z odločbo v upravnem postopku deklaracijo za napravo, če ta izpolnjuje predpisane pogoje. Deklaracija se izda za določen čas.

- (3) Deklaracija se izda za naprave:
- za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije,
 - za proizvodnjo električne energije iz neobnovljivih virov energije,
 - za soproizvodnjo z visokim izkoristkom,
 - za proizvodnjo plinastih goriv iz obnovljivih virov energije,
 - za proizvodnjo toplote za ogrevanje in hlajenje iz obnovljivih virov energije,
 - za uporabo odvečne toplote v sistemih daljinskega ogrevanja,
 - za proizvodnjo pogonskih tekočih in plinastih biogoriv,
 - za vodikovo proizvodno napravo.

(4) Za posamezno napravo se lahko izda le ena deklaracija ne glede na število različnih vrst vhodnega energenta ali energije in število vrst proizvedenega energenta ali energije.

(5) Za napravo, ki proizvaja električno energijo v soproizvodnji z visokim izkoristkom iz obnovljivih virov energije, se izda deklaracija za napravo iz obnovljivih virov energije pod pogojem, da je zagotovljeno izpolnjevanje pogojev za soproizvodnjo z visokim izkoristkom.

(6) Pooblaščene osebe agencije nadzirajo imetnike deklaracij ter izpolnjevanje pogojev in zahtev iz deklaracije.

(7) Proizvajalec je dolžan obveščati agencijo o vseh spremembah naprave, ki lahko vplivajo na veljavnost deklaracije.

(8) Agencija po uradni dolžnosti spremeni deklaracijo, če je obveščena o spremembah na napravi oziroma v zvezi z napravo, ki vplivajo na pogoje in zahteve iz veljavne deklaracije.

- (9) Agencija z odločbo odvzame deklaracijo, če:
- je bila naprava spremenjena tako, da ne izpolnjuje več pogojev in zahtev iz veljavne deklaracije;
 - naprava ne obratuje, razen za čas trajanja krajših vzdrževalnih del; ali
 - proizvajalec na zahtevo agencije ne da podatkov, potrebnih za preverjanje pogojev in zahtev iz deklaracije.

8. člen **(register deklaracij)**

(1) Agencija vodi elektronski register deklaracij za naprave (v nadaljnjem besedilu: register deklaracij), v katerem se vodijo podatki o napravah z veljavno deklaracijo in proizvajalcih, ki so imetniki deklaracij.

(2) Podatki iz registra so javni.

(3) Podatke o proizvajalcih in napravah z veljavno deklaracijo agencija po uradni dolžnosti vpiše v register deklaracij.

9. člen **(podzakonski predpisi)**

(1) Minister predpiše tehnične pogoje in specifikacije, vključno s pogoji za meritve, registracijo in sporočanje merilnih rezultatov, ki jih morajo izpolnjevati posamezne vrste naprav iz tretjega odstavka 7. člena tega zakona. Če obstajajo evropski standardi vključno z znaki za okolje, energijskimi nalepkami in drugimi tehničnimi referenčnimi sistemi, ki jih vzpostavijo evropski organi za standardizacijo, se tehnični pogoji in specifikacije določijo na podlagi navedenih standardov. Tehnični pogoji in specifikacije ne določajo, kdaj je treba naprave in sisteme certificirati.

(2) Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) predpiše vsebino vloge za pridobitev deklaracije, podrobneje uredi izdajanje deklaracije, čas veljavnosti deklaracij glede na vrsto oziroma tehnologijo naprave za proizvodnjo energije, prijavo sprememb podatkov iz deklaracije ter vsebino in vodenje registra deklaracij.

2. Potrdila o izvoru

10. člen **(potrdilo o izvoru)**

(1) Potrdilo o izvoru je dokument v elektronski obliki, ki omogoča proizvajalcem in dobaviteljem, da dokažejo, iz katerega energetskega vira, v kateri napravi in kako je

proizvedena energija ali energent, ki so ga proizvedli oziroma dobavili. Potrdilo o izvoru lahko pridobi proizvajalec za energijo ali energent, proizveden v napravi, ki ima veljavno deklaracijo.

(2) Potrdilo o izvoru izda agencija na zahtevo proizvajalca energije, ki je imetnik deklaracije za napravo iz prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste in osme alineje tretjega odstavka 7. člena tega zakona. Potrdilo o izvoru se izda, prenese in razveljavi v elektronski obliki v skladu s standardom SIST EN 16325 ter je natančno, zanesljivo in zaščiteno pred goljufijami. Tako potrdilo velja za javno listino.

(3) Potrdilo o izvoru je izdano proizvajalcu z vpisom potrdila na račun tega proizvajalca v registru potrdil o izvoru. Potrdilo o izvoru se lahko prenese s prenosom na račun novega imetnika v registru potrdil o izvoru ali z izvozom potrdil na imetnika v tujini.

(4) Če agencija zavrne zahtevo za izdajo potrdila o izvoru, mora o tem izdati odločbo.

(5) Agenciji sporočajo podatke v zvezi s proizvedeno energijo, za katero agencija izdaja potrdila o izvoru, naslednji subjekti:

- elektrooperater sistema, na katerega je priključena naprava za proizvodnjo električne energije, za katero se izdaja potrdilo o izvoru;
- proizvajalec plinastih goriv iz obnovljivih virov energije in vodika za prodajo;
- operater sistema, na katerega je priključena naprava za proizvodnjo plina iz obnovljivih virov energije, za katere se izdaja potrdilo o izvoru;
- distributer toplote, na katerega omrežje je priključena naprava za proizvodnjo energije za ogrevanje ali hlajenje iz obnovljivih virov;
- druga oseba, ki ima podatke, ki ga agencija potrebuje.

(6) Pooblaščen osebe agencije nadzirajo imetnike potrdil o izvoru ter izpolnjevanje predpisanih pogojev in zahtev glede potrdil o izvoru. Pooblaščen osebe agencije izvajajo nadzor nad potrdili o izvoru.

(7) Potrdilo o izvoru energije je standardne velikosti 1 MWh. Za vsako enoto proizvedene energije iz določene naprave za proizvodnjo energije je mogoče izdati največ eno potrdilo o izvoru.

(8) Posamezno potrdilo o izvoru je za dokazovanje izvora energije veljavno 12 mesecev od zadnjega dneva proizvodnje takšne enote energije, za katero je bilo potrdilo izdano, razveljavi pa se lahko najpozneje v 18 mesecih od zadnjega dneva proizvodnje enote energije, za katero je bilo potrdilo izdano. Potrdila o izvoru, ki niso razveljavljena v roku iz prejšnjega stavka, prenehajo veljati in se upoštevajo pri izračunu preostale mešanice energetskih virov. Dobavitelji so dolžni potrdila o izvoru, ki jih imajo na računu, razveljaviti najpozneje šest mesecev po preteku njihove veljavnosti.

(9) Če je za energijo iz obnovljivih virov iz proizvodne naprave pridobljena podpora v obliki zagotovljenega odkupa proizvedene energije iz obnovljivih virov, se vsa potrdila o izvoru ob njihovi izdaji prenesejo na center za podpore. Center za podpore prenesena potrdila v skladu z merili, ki jih agencija določi s splošnim aktom iz sedmega odstavka 13. člena tega zakona, razveljavi na ime dobaviteljev v deležu njihove dobave končnim odjemalcem v Republiki Sloveniji za potrebe dokazovanja izvora energije. Kadar se podpora za energijo iz obnovljivih virov iz proizvodne naprave izvaja kot finančna pomoč za tekoče poslovanje, se potrdila ob izdaji lahko prenesejo na račun dobavitelja. Če potrdila niso prenesena, lahko agencija določi, da se izvede enak postopek kakor pri zagotovljenem odkupu.

(10) Količina energije iz posameznega vira, ki ustreza potrdilom o izvoru in jo dobavitelj energije prenese na tretjo stranko, se odšteje od deleža posameznega vira energije v njegovem naboru energetskih virov za obveščanje končnih odjemalcev o deležu posameznega vira energije oziroma prispevka posameznega vira energije k skupni sestavi goriv, ki jih je dobavitelj izkoristil v predhodnem letu. Enako velja za navedbo sklicevanja na referenčne vire, kot so spletne strani, na katerih so javnosti na voljo podatki o vplivih na okolje, ki so izraženi vsaj z izpusti ogljikovega dioksida kot rezultatom proizvodnje energije iz skupne sestave goriv, ki jih je dobavitelj izkoristil v predhodnem letu.

(11) Potrdila o izvoru se ne uporabljajo za izračunavanje bruto končne porabe energije iz obnovljivih virov in dokazovanje doseganja ciljev iz 4. člena tega zakona. Prenosi potrdil o izvoru, ki jih dobavitelji izvedejo ločeno ali skupaj s fizičnim prenosom energije, ne vplivajo na odločanje Republike Slovenije, da za doseganje svojih ciljev za obnovljivo energijo uporabi statistične prenose, sodeluje z drugimi državami v skupnih projektih ali oblikuje skupne programe podpor obnovljivim virom energije za izpolnjevanje ciljev ali na izračun končne bruto porabe energije iz obnovljivih virov.

(12) Vlada z uredbo podrobneje uredi pogoje, način in postopek izdaje potrdil o izvoru, podrobneje določi najdaljše obdobje veljavnosti potrdila in načine prenehanja veljavnosti potrdil ter podrobneje določi vrste podatkov, zavezanca za sporočanje in sporočanje podatkov iz petega odstavka tega člena.

11. člen **(vsebina potrdila o izvoru)**

- (1) Potrdilo o izvoru mora vsebovati najmanj podatke o:
- a) tem, ali se potrdilo nanaša na električno energijo, plin (vključno z vodikom), ali toploto za ogrevanje ali hlajenje, ali odvečno toploto;
 - b) energetskem viru, iz katerega je bila energija proizvedena, ter dnevu začetka in konca njene proizvodnje;
 - c) identiteti, lokaciji, vrsti in zmogljivosti naprave, v kateri je bila energija proizvedena;
 - č) tem, v kolikšni meri je naprava prejemale podporo za naložbe in v kolikšni meri je imela enota energije koristi od programov podpore ter vrste programa podpore;
 - d) dnevu začetka obratovanja naprave in
 - e) dnevu in državi izdaje potrdila ter enotni identifikacijski številki potrdila.

(2) Potrdilo o izvoru električne energije in potrdilo o izvoru toplote iz sproizvodnje z visokim izkoristkom mora poleg podatkov iz prejšnjega odstavka vsebovati še:

- a) toplotno in električno zmogljivost proizvodne naprave, v kateri je bila električna energija proizvedena;
- b) spodnjo kurilno vrednost goriva, iz katerega je bila električna energija proizvedena, uporabo toplote, proizvedene skupaj z električno energijo, in natančno navedbo dnevov in krajev proizvodnje;
- c) podrobno navedbo količine električne energije in toplote, proizvedene v sproizvodnji z visokim izkoristkom;
- č) podrobno navedbo prihrankov primarne energije;
- d) nazivni električni in toplotni izkoristek naprave za sproizvodnjo.

(3) Potrdilo o izvoru toplote za ogrevanje in hlajenje iz obnovljivih virov energije in odvečne toplote mora poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena vsebovati še podatke o sistemu daljinskega ogrevanja in hlajenja, v katerega se dobavlja toplota.

(4) Proizvodni napravi, ki proizvaja električno energijo v sproizvodnji z visokim izkoristkom iz obnovljivih virov energije in ki ima deklaracijo za proizvodno napravo iz

obnovljivih virov energije v skladu s tretjim odstavkom 7. člena tega zakona, se za proizvedeno električno energijo izda potrdilo o izvoru električne energije, proizvedene iz obnovljivih virov, na katerem so navedeni tudi podatki iz drugega odstavka tega člena.

(5) Vlada lahko v uredbi iz dvanajstega odstavka prejšnjega člena predpiše tudi druge podatke, ki jih mora vsebovati potrdilo o izvoru, vrsto podatkov, ki jih morajo za pridobitev potrdila o izvoru zagotavljati proizvajalci, in način uporabe potrdil o izvoru.

12. člen **(potrdila o izvoru, izdana v drugih državah)**

(1) Potrdilo o izvoru, ki ga izda pristojni izdajatelj v drugi državi članici EU na način in pod pogoji iz Direktive 2018/2001/EU in Direktive 2012/27/EU, ima v Republiki Sloveniji enako dokazno moč o podatkih iz prvega, drugega in tretjega odstavka prejšnjega člena kot potrdila o izvoru, ki jih izda agencija. V Republiki Sloveniji se priznavajo potrdila o izvoru, ki jih izda druga država članica, izključno za dokazovanje deleža oziroma količine energije iz obnovljivih virov v naboru energetskega virov lastnika potrdil o izvoru.

(2) Agencija zavrne priznanje potrdila o izvoru, če upravičeno dvomi o točnosti, zanesljivosti ali verodostojnosti potrdila. Zavrnitev priznanja potrdila o izvoru kot dokaza mora temeljiti na objektivnih, preglednih in neizključujočih merilih. Agencija obvesti Evropsko komisijo o zavrnitvi potrdila o izvoru z utemeljitvijo zavrnitve.

(3) V primeru, ko agencija zavrne priznanje potrdila o izvoru, ki ga je izdal pristojni izdajatelj v drugi državi članici EU, je dolžna na zahtevo Evropske komisije priznati potrdilo o izvoru in odpraviti odločbo, s katero je zavrnila priznanje.

(4) Potrdilo o izvoru, ki ga izda tretja država, se v Republiki Sloveniji ne prizna, razen če ima EU s tretjo državo sklenjen sporazum o vzajemnem priznavanju potrdil o izvoru, izdanih v EU, združljiv sistem potrdil o izvoru, vzpostavljen v navedeni tretji državi, in v primeru neposrednega uvoza ali izvoza energije.

(5) Agencija kot izdajateljica potrdil o izvoru zagotovi sodelovanje z drugimi izdajatelji oziroma združenji izdajateljev, če to zmanjša ovire pri dostopu do drugih trgov. Pravna oseba, ki v skladu z 13. členom tega zakona zagotavlja tehnično upravljanje in vzdrževanje registra potrdil o izvoru, v ta namen zagotovi povezljivost z drugimi registri.

13. člen **(register potrdil o izvoru)**

(1) Agencija vodi elektronski register potrdil o izvoru. Pravna oseba, ki opravlja dejavnost centra za podpore iz 18. člena tega zakona, zagotavlja tehnično upravljanje in vzdrževanje registra potrdil o izvoru.

- (2) Register iz prejšnjega odstavka mora vsebovati najmanj podatke o:
- a) proizvedeni energiji po posameznih napravah za proizvodnjo energije iz prve, druge, tretje, četrte in pete alineje tretjega odstavka 7. člena tega zakona;
 - b) potrdilih o izvoru, ki jih ima posamezni imetnik, vključno s podatkom o državi, v kateri je bilo posamezno potrdilo izdano;
 - c) vseh prenosih posameznega potrdila o izvoru;
 - č) preklicu ali drugem načinu prenehanja veljavnosti posameznega potrdila o izvoru;
 - d) uporabi potrdil o izvoru za dokazovanje, da je bila določena količina energije proizvedena v soproizvodnji z visokim izkoristkom ali iz obnovljivih virov ali iz

neobnovljivih virov (razveljavitev potrdila), z vsemi podatki o razveljavljenem potrdilu in podatki o lastniku razveljavljenega potrdila;

e) potrdilih o izvoru, ki so bila izvožena iz Republike Slovenije in uvožena v Republiko Slovenijo.

(3) Če je imetnik potrdila fizična oseba, se v registru potrdil vodijo tudi naslednji osebni podatki imetnika:

- ime in priimek,
- davčna številka,
- stalno prebivališče.

(4) Osebni podatki iz registra se lahko uporabljajo samo za vodenje registra deklaracij za naprave in registra potrdil o izvoru.

(5) Del registra potrdil o izvoru je tudi račun v registru, v katerega so vneseni podatki o posameznem imetniku potrdil o izvoru in podatki o vseh potrdilih o izvoru, s katerimi je imetnik opravljajal prenose, razveljavitve ali preklice (v nadaljnjem besedilu: transakcije). Račun proizvajalca se lahko odpre le za proizvajalca energije, ki ima za napravo za proizvodnjo energije veljavno deklaracijo, račun trgovca pa tudi za vsako drugo osebo, ki pridobi ali opravlja transakcije s potrdili o izvoru.

(6) Posamezni imetnik računa ima vpogled le v podatke, ki so v njegovem računu ali računih.

(7) Agencija s splošnim aktom podrobneje določi način in pravila za vodenje registra potrdil o izvoru, pogoje za odprtje računa v registru, vodenje računa in zaprtje računa v registru ter način in obliko sporočanja upravičencev do potrdil o izvoru.

III. poglavje: PODPORE PROIZVODNJI ELEKTRIČNE ENERGIJE, PLINASTIH GORIV, TOPLOTE ZA OGREVANJE IN HLAJENJE, IZ OBNOVLJIVIH VIROV ENERGIJE, ODVEČNE TOPLOTE IN VODIKA, POGONSKIH TEKOČIH IN PLINASTIH BIOGORIV TER ENERGIJE V SOPROIZVODNJI Z VISOKIM IZKORISTKOM

14. člen (splošno)

(1) Rabo obnovljivih virov energije spodbuja država s programi izobraževanja, obveščanja in ozaveščanja javnosti, pripravo predpisov, finančnimi spodbudami in drugimi programi podpore.

(2) Raba obnovljivih virov energije se spodbuja z namenom povečanja količine in deleža obnovljivih virov energije, povečanja zanesljivosti oskrbe z energijo, zmanjšanja uvozne odvisnosti pri oskrbi z energijo in drugih energetske razlogov, ki so določeni v strateških dokumentih in akcijskih načrtih.

(3) Ukrepi in mehanizmi za spodbujanje večje uporabe obnovljivih virov energije so podrobno določeni v dolgoročnem časovnem načrtu sredstev za podpore iz 19. člena tega zakona in dokumentih dolgoročnega načrtovanja energetske politike, akcijskih načrtih, strategijah in programih.

1. Upravičenost do podpore, sredstva in izvajanje podporne sheme

15. člen (upravičenost do podpore)

(1) Če stroški proizvodnje električne energije iz obnovljivih virov ali iz sproizvodnje z visokim izkoristkom, plinastih goriv, toplote za ogrevanje in hlajenje ter pogonskih tekočih in plinastih biogoriv iz obnovljivih virov energije, odvečne toplote in vodika, vključno z normalnim tržnim donosom na vložena sredstva, presegajo ceno energije, ki jo je za tovrstno energijo mogoče doseči na trgu, se proizvajalcem za to energijo iz naprav z veljavno deklaracijo lahko dodelijo podpore. Višina podpore se določi po načelu stroškovne učinkovitosti, da se zagotavljata spodbujanje rabe obnovljivih virov energije in učinkovita raba energije. Pri določitvi načinov spodbujanja in višine podpor se lahko upoštevajo tudi drugi vidiki, kot so socialni vidik, varovanje okolja, predvsem zmanjševanje izpustov, ohranjanje kulturne dediščine, ohranjanje narave, uporaba naravnih materialov ter spodbujanje zaposlovanja, tehnološke nevtralnosti in regionalnega razvoja. Pri določitvi načinov spodbujanja in višine podpor je spodbuda za demonstracijske projekte lahko večja.

(2) Podpore se lahko namenjajo za proizvodne naprave, ki izpolnjujejo naslednje pogoje moči:

- za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije, ki ne presegajo 10 MW nazivne električne moči, razen za proizvodne naprave za izrabo vetrne energije, ki ne presegajo 50 MW;
- za proizvodnjo električne energije v sproizvodnji z visokim izkoristkom, ki ne presegajo 10 MW nazivne električne moči.

(3) Upravičenje za uveljavljanje pravice do podpore iz prejšnjega odstavka se pridobi v okviru konkurenčnega postopka iz 23. člena. Ne glede na določbe prejšnjega stavka se lahko za proizvodne naprave z močjo, manjšo od 500 kW, podpora podeli neposredno.

(4) Podpore se lahko namenjajo tudi za:

- a) naprave, ki izkoriščajo obnovljive vire energije za proizvodnjo plinastih goriv;
- b) vodikove proizvodne naprave;
- c) naprave, ki za proizvodnjo toplote za distribucijo v sistemu daljinskega ogrevanja in hlajenja izkoriščajo energijo iz obnovljivih virov ali odvečno toploto, vključno z napravami, ki se dodatno namestijo k obstoječemu daljinskemu sistemu z namenom, da sistem postane učinkovit v smislu 45. točke prvega odstavka 3. člena tega zakona;
- č) naprave, ki izkoriščajo energijo iz obnovljivih virov za proizvodnjo dela toplote in hladu ali izkoriščajo odvečno toploto v učinkovitih daljinskih sistemih, ki presega zahteve učinkovitosti v smislu 45. točke prvega odstavka 3. člena tega zakona;
- d) naprave, ki izkoriščajo energijo iz obnovljivih virov za proizvodnjo pogonskih tekočih in plinastih biogoriv;
- e) naprave, ki kombinirajo proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije in hranilnike električne energije;
- f) naprave, ki izkoriščajo energijo iz obnovljivih virov za proizvodnjo toplote za ogrevanje in hlajenje v proizvodnem procesu.

(5) Podpore iz prejšnjega odstavka se upravičencem podeljujejo neposredno.

(6) Podpora ne sme omogočati prejemniku, da so prihodki v zvezi z obratovanjem naprave za proizvodnjo energije, za katero prejema podporo, večji od stroškov vključno z normalnim tržnim donosom na vložena sredstva iz prvega odstavka tega člena. Če prejemnik podpore prejme tudi drugo državno pomoč, se podpora energiji iz te naprave zmanjša v odvisnosti od zneska prejete pomoči.

(7) Podpora se lahko neposredno podeli tudi za proizvodne naprave, ki so že bile uvrščene v podporno shemo in jim je pravica do podpore prenehala, vendar še ni poteklo obdobje, v katerem se podpora lahko izvaja.

16. člen (sredstva za podpore)

(1) Sredstva za podpore so namenska sredstva, ki se oblikujejo v skladu s tem zakonom in so namenjena le za zagotavljanje podpor ter druge namene, določene s tem zakonom.

(2) Sredstva za podpore upravlja center za podpore iz 18. člena tega zakona.

(3) Sredstva za podpore se zagotavljajo na enotnem računu s:

- a) prispevkom za zagotavljanje podpor proizvodnji energije v sproizvodnji z visokim izkoristkom in iz obnovljivih virov energije, ki ga mora plačevati vsak končni odjemalec električne energije, zemeljskega plina in drugih energetskih plinov iz omrežja in daljinske toplote ter daljinskega hlajenja, za posamezno prevzemno-predajno mesto;
- b) prispevkom za zagotavljanje podpor proizvodnji energije v sproizvodnji z visokim izkoristkom in iz obnovljivih virov energije, ki bremeni trda in tekoča fosilna goriva, utekočinjeni naftni plin ter utekočinjeni zemeljski plin, ki ga vsak končni odjemalec plačuje dobavitelju;
- c) prodajo električne energije, ki jo center za podpore odkupi po zagotovljeni odkupni ceni;
- č) proračunskimi viri, če se za podpiranje energije iz sproizvodnje z visokim izkoristkom in iz obnovljivih virov energije oblikujejo posebna namenska proračunska postavka in določijo namenski proračunski prihodki;
- d) sredstvi, pridobljenimi iz statističnih prenosov v skladu s 30. členom tega zakona;
- e) sredstvi, pripadajočimi Republiki Sloveniji zaradi sodelovanja v vlogi gostiteljice projektov v mehanizmu Unije iz drugega odstavka 36. člena tega zakona.

(4) Sredstva za izvajanje podpor se uporabljajo za:

- a) delovanje centra za podpore,
- b) zagotavljanje podpor,
- c) zagotavljanje naložbene pomoči za naprave za samooskrbo,
- č) ureditev izravnave razlik med napovedano in realizirano proizvodnjo električne energije,
- d) plačila za statistične prenose v skladu s 30. členom tega zakona,
- e) skupne projekte med državami članicami EU in državami članicami ter tretjimi državami v skladu z 31. in 33. členom tega zakona,
- f) za finančna plačila v mehanizmu Unije za financiranje energije iz obnovljivih virov v skladu z 32. in 33. členom Uredbe 2018/1999/EU,
- g) druge namene, določene s tem zakonom.

17. člen (določanje prispevkov za spodbujanje proizvodnje energije iz obnovljivih virov in sproizvodnje z visokim izkoristkom in njihova poraba)

(1) Vlada podrobneje predpiše določanje in obračunavanje prispevkov iz točk a) in b) tretjega odstavka prejšnjega člena, pri čemer mora biti prispevek določen ločeno za energijo iz fosilnih goriv in energijo iz drugih neobnovljivih virov. Pri določanju deleža posameznih skupin končnih odjemalcev vlada lahko upošteva tudi vpliv višine prispevkov na konkurenčnost gospodarstva, če takšna olajšava gospodarstvu ni v nasprotju s pravili za državne pomoči.

(2) Višina prispevka iz prejšnjega člena, ki ga plačujejo končni odjemalci, je odvisna od moči in napetostne ravni prevzemno-predajnega mesta, kategorije odjemalca in namena uporabe energije. Za dobavljeno fosilno trdno, tekoče in plinasto gorivo in toploto se prispevek obračuna kupcem na MWh dobavljene energije.

(3) Višino prispevkov iz točk a) in b) tretjega odstavka prejšnjega člena določi agencija s splošnim aktom ter jo po predhodnem soglasju vlade objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, in sicer na podlagi usmeritev, določenih v dolgoročnem časovnem načrtu iz 19. člena tega zakona, na podlagi ocene centra za podpore glede potrebnih sredstev za izvajanje programov podpor in druge namene, za katere se ta sredstva po zakonu uporabljajo, in na podlagi razpoložljivih sredstev za podpore iz preostalih virov, določenih v prejšnjem členu. Dokler vlada ne da soglasja k novi višini prispevkov, se uporablja višina iz prejšnjega obdobja.

(4) Prispevek iz točke a) tretjega odstavka prejšnjega člena se ne plačuje za obnovljive vire in toploto iz učinkovitih sistemov daljinskega ogrevanja in hlajenja, ki za svoje delovanje v celoti izrabljajo obnovljive vire energije.

(5) Končni odjemalec plačuje prispevek kot posebno postavko na mesečnem računu za omrežnino oziroma računu za dobavljeno gorivo ali toploto. Oseba, ki prejme prispevek skupaj s plačilom računa, ga mora takoj in brezplačno prenesti v korist centra za podpore.

(6) Dobavitelji fosilnih trdnih, tekočih in plinastih goriv in toplote prenesejo prispevek mesečno na podlagi prodaje v korist centra za podpore.

18. člen **(center za podpore)**

(1) Dejavnost centra za podpore je obvezna državna gospodarska javna služba.

(2) Gospodarska javna služba iz prejšnjega odstavka obsega naslednje naloge:

- a) upravljanje sredstev iz tretjega odstavka 16. člena tega zakona;
- b) sklepanje pogodb o podporah in izplačevanje podpor;
- c) odkup električne energije po prvi alineji prvega odstavka 20. člena tega zakona po ceni, ki jo določi vlada;
- č) odkup električne energije od proizvajalcev iz 22. člena tega zakona;
- d) dodeljevanje naložbene pomoči za naprave za samooskrbo;
- e) prodaja odkupljene električne energije na trgu na dražbi ali z razpisom oziroma na energetske borze;
- f) obravnava pobud in pridobivanje ponudb investitorjev ali promotorjev za sodelovanje Republike Slovenije v mehanizmih mednarodnega sodelovanja za doseganje deleža energije iz obnovljivih virov v skladu s IV. poglavjem tega zakona;
- g) zagotavljanje delovanja, tehničnega upravljanja in vzdrževanja registra potrdil o izvoru;
- h) izvajanje nalog kontaktne točke iz 51. člena tega zakona;
- i) izdajanje pravil za delovanje centra za podpore po javnem pooblastilu, za katera mora pred njihovo objavo v Uradnem listu Republike Slovenije pridobiti soglasje vlade;
- j) pripravljanje smernic in mnenj v postopkih priprave prostorskih aktov za področje energije iz obnovljivih virov v skladu z zakonom, ki ureja ureditev prostora.

(3) Center za podpore izvaja tudi druge dejavnosti, povezane z obveščanjem, ozaveščanjem ter usposabljanjem iz tega zakona in iz zakona, ki ureja učinkovito rabo energije.

(4) Izvajalec gospodarske javne službe dejavnost centra za podpore ne sme izvajati dejavnosti elektrooperaterja, operaterja sistema zemeljskega plina, operaterja sistema za daljinsko ogrevanje ali hlajenje ali dejavnosti proizvodnje energije ali goriv.

(5) Gospodarsko javno službo dejavnost centra za podpore v Republiki Sloveniji izvaja gospodarska družba, katere edini družbenik je Republika Slovenija, ki s koncesijskim aktom uredi izvajanje gospodarske javne službe ter z njo sklene koncesijsko pogodbo.

(6) Center za podpore pridobiva sredstva za svoje delovanje iz prispevka za zagotavljanje podpor proizvodnji električne energije v sproizvodnji z visokim izkoristkom in iz obnovljivih virov energije iz točk a) in b) tretjega odstavka 16. člena tega zakona. Višino sredstev iz prispevka za delovanje centra za podporo določi vlada na podlagi sprejetega letnega programa dela in finančnega načrta družbe.

(7) Podrobno ureditev izvajanja podpor določi center za podpore v pravilih iz točke i) drugega odstavka tega člena. Center za podpore lahko določi obvezno uporabo digitalnih storitev v vseh delih poslovanja s centrom za podpore.

(8) Center za podpore mora voditi ločene računovodske obračune in evidence o sredstvih, zbranih s prispevki iz tretjega odstavka 16. člena tega zakona, in uporabi teh sredstev za različne vrste podpor, delovanje centra za podpore in druge predpisane namene. Vlada podrobneje predpiše izvajanje nalog iz drugega odstavka tega člena ter ločeno vodenje računovodskih evidenc in obračunov.

(9) Center za podpore vodi register prejemnikov podpor. Podatke o prejetih podporah lahko center za podpore preda pristojnim organom v okviru poročanj, ki jih je dolžan izvajati. Center za podpore podatke o višini in prejemnikih podpor objavi na svoji spletni strani.

(10) Osebe, ki od centra za podpore prejemajo podporo ali prodajajo električno energijo preko centra za podpore, in operaterji, na katerih omrežje so navedene osebe priključene, so centru za podpore na njegovo zahtevo dolžni predati podatke, ki jih center potrebuje za izvajanje svojih nalog v okviru gospodarske javne službe po tem zakonu.

(11) V register prejemnikov podpor se vpišejo tudi naslednji osebni podatki prejemnikov podpor:

- ime in priimek,
- davčna številka in
- stalno prebivališče.

(12) Podatki iz registra, razen osebnih podatkov iz prejšnjega odstavka, so javni.

(13) Osebni podatki se lahko uporabljajo samo za vodenje registra prejemnikov podpor.

19. člen **(dolgoročni časovni načrt)**

(1) Vlada vsaki dve leti do 31. decembra sprejme dolgoročni časovni načrt doseganja ciljev spodbujanja proizvodnje in rabe obnovljivih virov energije za naslednjih pet let (v nadaljnjem besedilu: dolgoročni časovni načrt).

(2) V dolgoročnem časovnem načrtu vlada vsaj za naslednji dve leti predvidi:

a) obseg sredstev, zbranih iz virov sredstev za podpore iz tretjega odstavka 16. člena tega zakona;

- b) obseg sredstev, ki so namenjena za posamezni ukrep za doseganje ciljev spodbujanja rabe obnovljivih virov energije;
- c) okvirni časovni raspored in pogostost javnih pozivov;
- č) pričakovane primerne tehnologije (po potrebi);
- d) način in časovnico prerazporeditve sredstev, če v predvidenem obdobju zbrana sredstva niso porabljena;
- e) po potrebi tudi vključevanje Republike Slovenije v mehanizme mednarodnega sodelovanja za doseganje deleža energije iz obnovljivih virov.

(3) Pri pripravi dolgoročnega časovnega načrta vlada tudi na podlagi podatkov centra za podpore in agencije oceni učinkovitost dosedanjih programov podpor za energijo iz obnovljivih virov in iz soproizvodnje z visokim izkoristkom. Ocena se vključi v celovito nacionalno energetska in podnebno poročilo o napredku v skladu z 20. členom Uredbe 2018/1999/EU.

(4) Dolgoročni časovni načrt vsebuje oceno potrebnih finančnih sredstev in ne predvideva posegov v okolje.

(5) Vlada lahko v posameznem letu obdobja, za katero velja dolgoročni časovni načrt, ta načrt spremeni, če je to potrebno zaradi prilagoditve obsegu zbiranja ali uporabe sredstev za podpore.

(6) Dolgoročni časovni načrt in njegove spremembe se javno objavijo.

2. Podpora za električno energijo iz obnovljivih virov in soproizvodnje z visokim izkoristkom

20. člen (izvajanje podpore)

(1) Podpora se lahko izvaja kot:

- zagotovljeni odkup proizvedene električne energije, dobavljene v javno omrežje električne energije, po ceni, ki jo določi vlada, za proizvodne naprave z nazivno električno močjo, manjšo od 500 kW, ali
- finančna pomoč za tekoče poslovanje.

(2) Če je proizvajalec upravičen do finančne pomoči za tekoče poslovanje, je za ureditev izravnave razlik med napovedano in realizirano proizvodnjo odgovoren član bilančne sheme, ki mu naprava bilančno pripada. V tem primeru proizvajalec samostojno proda električno energijo, stranke pogodbe o dobavi pa so dolžne pogodbeno ceno električne energije razkriti agenciji, ki pridobljene podatke uporablja za analizo podporne sheme ter jih lahko objavlja in preda centru za podpore v agregirani obliki, iz katere ni razvidna vrednost posamezne pogodbe.

(3) Podpora se lahko podeli obnovljenim proizvodnim napravam, pri katerih investicija obsega več kot 50 % investicije v enako novo napravo. Pri napravah za soproizvodnjo z visokim izkoristkom se podpora zagotavlja deset let po obnovi ter za proizvodne naprave na obnovljive vire energije 15 let po obnovi.

(4) Podporo v obliki zagotovljenega odkupa je mogoče pridobiti le za proizvedeno električno energijo, za katero je izdano veljavno potrdilo o izvoru.

(5) Posamezna podpora se lahko izvaja za:

- proizvodne naprave za proizvodnjo električne energije s soproizvodnjo z visokim izkoristkom 10 let od začetka obratovanja;

- proizvodne naprave za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije 15 let od začetka obratovanja.

(6) Za začetek obratovanja proizvodne naprave se šteje dan izdaje uporabnega dovoljenja za obratovanje proizvodne naprave oziroma dan prvega priklopa na omrežje, če izdaja uporabnega dovoljenja za proizvodno napravo ni predpisana. Če je proizvodna naprava obratovala pred tem dnevom, začetek obratovanja opredeli agencija.

(7) Trajanje zagotavljanja podpore se določi z odločbo o dodelitvi podpore.

(8) Vlada z uredbo podrobneje predpiše vrste energetskih tehnologij, določanje višine podpor v konkurenčnem postopku na podlagi poziva agencije za vstop v podporno shemo, višino podpor za naprave z močjo, manjšo od 500 kW, ki v podporno shemo vstopajo neposredno, pogoje za pridobitev podpore, način pridobitve podpore, postopek za znižanje ali odvzem podpore in druga vprašanja podeljevanja in koriščenja podpore. Vlada lahko določi tudi največje število menjav glede načinov izvajanja podpor iz prvega odstavka tega člena in najkrajše trajanje izvajanja podpore v posameznem izbranem načinu. Pri tem mora upoštevati naslednja merila:

- a) višino potrebne pomoči glede na velikost in tehnologijo proizvodnje električne energije, upoštevajoč pri tem vse že pridobljene koristi;
- b) trajnostno naravo proizvodnje električne energije s poudarkom na trajnostnem načinu proizvodnje in rabe biomase;
- c) pozitivne učinke pri doseganju zastavljenih ciljev, zlasti pri zmanjševanju izpustov toplogrednih plinov pri proizvodnji električne energije;
- č) pogoje in omejitve za podpiranje novih proizvodnih naprav z vidika odobrenega obsega sredstev, potrebnih za izvajanje podporne sheme;
- d) skladnost s cilji okoljske, prostorske, kmetijske in drugih politik;
- e) velikost družbe, ki za proizvodno napravo prejema podporo, in tržni delež, ki ga ima oziroma ga bo imela na trgu električne energije.

(9) V uredbi iz prejšnjega odstavka vlada določi tudi vrste podatkov, potrebne za izplačevanje podpor, ter roke pošiljanja, pri čemer lahko določi, da se za podatke o proizvodnji električne energije zahteva dostop preko enotne vstopne točke nacionalnega podatkovnega vozlišča v skladu z zakonom, ki ureja oskrbo z električno energijo.

(10) Vlada lahko določi, da so do obratovalne podpore upravičene tudi proizvodne naprave na lesno biomaso, ki zaradi starosti ne izpolnjujejo več pogojev za vstop v podporno shemo, če zaradi stroškov lesne biomase ni mogoče proizvajati energije po ceni, ki je nižja od cene, kakršno je za energijo iz teh proizvodnih naprav mogoče doseči na trgu. Obratovalna podpora mora biti v tem primeru določena po enakih načelih, kot veljajo za določanje spremenljivega dela referenčnih stroškov za nove proizvodne naprave na lesno biomaso.

(11) Za proizvajalce električne energije v proizvodnih napravah na obnovljive vire energije in električne energije v soproizvodnji z visokim izkoristkom, ki imajo sklenjene pogodbe o zagotovljenem odkupu, se šteje, da imajo s centrom za podpore sklenjeno odprto pogodbo o dobavi.

(12) Agencija vsako leto do 31. oktobra pripravi napoved položaja proizvodnih naprav na obnovljive vire energije in s soproizvodnjo z visokim izkoristkom na trgu z električno energijo. Ta napoved se uporabi za določitev cene električne energije iz prvega odstavka 15. člena tega zakona in služi kot podlaga za določanje potrebne višine obratovalnih podpor v naslednjem letu. Vlada podrobneje predpiše pravila za pripravo napovedi.

(13) Vlada lahko zaradi potrebe po ohranitvi vzdržnosti financiranja podporne sheme določi, da se omeji letna instalirana moč proizvodnih naprav na obnovljive vire energije in za soproizvodnjo z visokim izkoristkom po posamezni tehnologiji in viru energije, ki ji je lahko podeljena podpora, če delež tovrstnih instaliranih proizvodnih naprav presega za tisto leto načrtovani obseg instaliranih naprav v sprejetem NEPN.

21. člen

(nadomestilo za izrabo prostora za proizvodno napravo na veter)

(1) Proizvajalec električne energije iz vetrne energije mora občini, v kateri je proizvodna naprava, plačati nadomestilo za izrabo prostora za proizvodnjo električne energije ne glede na druge javne dajatve, ki jih je dolžan plačevati v zvezi s to proizvodno napravo. Nadomestilo iz prejšnjega stavka je javna dajatev, ki pripada občini.

(2) Obveznost plačila nadomestila iz prejšnjega odstavka ne velja za fizične osebe iz 29. člena tega zakona.

(3) Proizvajalec električne energije iz prvega odstavka tega člena je oseba, ki je bila investitor proizvodne naprave, jo upravlja in pridobiva prihodke od električne energije, ki je proizvedena v tej proizvodni napravi. Če so vloge investitorja, upravljavca naprave in prodajalca električne energije ločene, je zavezanec za plačilo nadomestila oseba, ki je imetnik lastninske ali druge pravice na zemljišču, na podlagi katere je bila zgrajena proizvodna naprava. Če je takih oseb več, so solidarno zavezane za plačilo nadomestila.

(4) Če proizvodna naprava, ki je sestavljena iz več generatorjev (v nadaljnjem besedilu: vetrnice), ki obratujejo povezano, stoji v več občinah, plačuje zavezanec nadomestilo tem občinam v sorazmerju z inštalirano močjo vetrnic na območju posamezne občine.

(5) Osnova za nadomestilo je celoten letni prihodek proizvajalca ali druge osebe oziroma oseb iz tretjega odstavka tega člena, ki izvira iz proizvodnje električne energije iz vetrne energije v vetrnicah, kar vključuje tudi podpore iz 15. člena tega zakona.

(6) Nadomestilo je letna obveznost zavezanca in se odmeri za preteklo leto po tridstotni stopnji od vrednosti osnove iz prejšnjega odstavka. Obveznost plačevanja nadomestila se začne prvi dan v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem začne proizvodna naprava oddajati električno energijo v omrežje.

(7) Nadomestilo za izrabo prostora za proizvodno napravo na veter je upravičeni strošek proizvajalca za določitev višine podpore iz 15. člena tega zakona.

(8) Vlada podrobneje predpiše odmero in plačevanje nadomestila iz tega člena.

22. člen

(odkup električne energije iz manjših proizvodnih naprav, ki še nimajo odprte pogodbe o odkupu)

(1) Proizvajalci električne energije iz proizvodnih naprav z nazivno močjo do 500 kW, ki uveljavljajo podporo kot zagotovljeni odkup, lahko od začetka obratovanja proizvodne naprave do začetka zagotavljanja podpore na podlagi pogodbe o zagotovljenem odkupu, vendar ne dlje od 12 mesecev, s centrom za podpore sklenejo odprto pogodbo o dobavi s ceno električne energije, opredeljeno v vrednosti referenčne tržne cene električne energije, ki jo za posamezno leto določi agencija, znižani za deset odstotkov.

(2) Proizvajalci iz prejšnjega odstavka morajo pisno vlogo za odkup podati centru za podpore vsaj en mesec pred predvidenim začetkom proizvodnje. Proizvajalec, ki zahteva sklenitev take pogodbe, je dolžan za prvo izbiro vrste podpore izbrati zagotavljeni odkup. Če center za podpore ugotovi, da je proizvajalec, ki je sklenil tako pogodbo, predhodno ali pozneje sklenil tržno odprto pogodbo za prodajo električne energije z dobaviteljem ali pridobil odločbo o dodelitvi podpore kot obratovalno podporo, to sporoči agenciji, ki razveljavi odločbo o dodelitvi podpore.

(3) V primeru podpore kot zagotavljenega odkupa se proizvajalcu za količine električne energije, prevzete od centra za podpore na podlagi pogodbe iz prvega odstavka tega člena, po pogodbi o zagotavljanju podpore izplača tudi razlika med referenčno tržno ceno električne energije in vrednostjo zagotavljenega odkupa.

23. člen

(izbor projektov za vstop v podporno shemo za električno energijo iz obnovljivih virov in sproizvodnje z visokim izkoristkom)

(1) Agencija v skladu z dolgoročnim časovnim načrtom iz 19. člena tega zakona objavi javni poziv za vstop v podporno shemo, ki mora biti odprt najmanj en mesec, s katerim investitorje in promotorje povabi k prijavi projektov za proizvodne naprave za proizvodnjo električne energije na obnovljive vire energije in za sproizvodnjo z visokim izkoristkom, ki se na javnem pozivu potegujejo za dodelitev pravice za prejem podpore. Prijavi za projekte ali skupine projektov morajo investitorji oziroma promotorji priložiti podrobno obrazložitev, iz katere so razvidne vse predpostavke, na podlagi katerih je bila oblikovana ponujena cena. Odpiranje vlog na javni poziv je javno. Agencija na svoji spletni strani vodi javno evidenco prejetih vlog, urejeno po dnevih prejetja vloge, izbrani tehnologiji in viru, o predvideni električni moči proizvodnih naprav ter o predvidenem končanju projektov.

(2) Vlada lahko v dolgoročnem časovnem načrtu določi, da se lahko postopek javnega poziva omeji na posebne tehnologije, kadar odprtje programov podpore za vse proizvajalce električne energije iz obnovljivih virov privede do nedoseganja ciljev, ki so določeni z NEPN, in sicer v zvezi z:

- a) dolgoročnim potencialom določene tehnologije,
- b) potrebo po povečanju raznovrstnosti,
- c) stroški integracije omrežij,
- č) omrežnimi omejitvami in stabilnostjo omrežij,
- d) potrebo po izogibanju izkrivljanja na trgih surovin, ki se nanaša na biomaso.

(3) Agencija izbere projekte zlasti na podlagi naslednjih meril:

- a) obseg sredstev za podpore v naslednjem letu v skladu z dolgoročnim časovnim načrtom,
- b) skladnost projekta z dolgoročnim časovnim načrtom za doseganje ciljev iz NEPN pri razvrščanju tehnologij,
- c) zagotovljenost dela potrebnih sredstev iz razpisov za podeljevanje evropskih sredstev,
- č) ponujena cena za proizvedeno električno energijo.

(4) Agencija po opravljenem izbirnem postopku s sklepom odloči o potrditvi ali zavrnitvi projekta. Na spletni strani javno objavi podatke o izbranih projektih z navedbo investitorja ali promotorja, izbrane tehnologije, moči proizvodne naprave in ponujene cene električne energije za izbrane projekte, ki so podlaga za določitev višine podpore ob vstopu v podporno shemo.

(5) Investitor, ki prejme sklep o potrditvi projekta, ali investitor, ki se vključi v izvedbo projekta oziroma posamičnega projekta iz skupine projektov, za katere je promotor prejel sklep o potrditvi projekta, mora pridobiti deklaracijo za proizvodno napravo v treh letih

od vročitve sklepa investitorju ali promotorju, v nasprotnem primeru ni upravičen do podpore za potrjeni projekt. Za projekte, ki se po predpisih o graditvi objektov uvrščajo med zahtevne objekte, lahko investitor ali promotor že v vlogi za razpis agencijo zaprosi za daljši rok, ki pa ne sme biti daljši od petih let. Za izvedbo projekta oziroma posamičnega projekta iz skupine projektov, za katere promotor prejme sklep o potrditvi projekta, je lahko investitor tudi promotor. Investitor ali promotor, ki prejme sklep o zavrnitvi projekta, lahko z istim projektom ponovno kandidira na naslednjih javnih pozivih.

(6) Agencija od promotorjev zahteva predložitev ustreznega zavarovanja za izvedbo projektov, ki se unovči ob zamudi roka za pridobitev deklaracije iz prejšnjega odstavka. V primeru unovčitve je upravičenec do sredstev iz unovčenega zavarovanja center za podpore. Vlada z uredbo iz osmega odstavka 20. člena tega zakona podrobneje predpiše merila za zagotavljanje ustreznega zavarovanja, vrste oblik zavarovanj in merila za določitev njihove višine.

3. Podpora za proizvodnjo plinastih goriv in toplote in hladu za ogrevanje ali hlajenje na obnovljive vire energije, odvečno toploto in vodika ter pogonskih tekočih in plinastih biogoriv

24. člen (izvajanje podpore)

(1) Podpora za proizvodnjo plinastih goriv in toplote in hladu za ogrevanje ali hlajenje na obnovljive vire energije, odvečno toploto in vodika ter pogonskih tekočih in plinastih biogoriv se lahko izvaja kot finančna pomoč na enoto proizvedene energije, ki ne presega razlike med stroški proizvodnje energije, vključno s tržnim donosom na vložena sredstva z uporabo posamezne tehnologije, in tržno ceno te oblike energije.

(2) Podporo iz tega člena je mogoče pridobiti le za energijo, za katero je bilo izdano potrdilo o izvoru.

(3) Podpora se lahko podeli obnovljenim proizvodnim napravam, pri katerih investicija obsega več kot 50 % investicije v enako novo napravo.

(4) Posamezna podpora se lahko izvaja največ 15 let od začetka obratovanja.

(5) Trajanje zagotavljanja podpore se določi z odločbo o dodelitvi podpore.

(6) Agencija ob vsakoletni pripravi napovedi položaja proizvodnih naprav na obnovljive vire energije in s soproizvodnjo z visokim izkoristkom na trgu z električno energijo iz dvanajstega odstavka 20. člena tega zakona pripravi in vsakoletno posodablja tudi oceno proizvodnih stroškov energije iz naprav iz četrtega odstavka 15. člena tega zakona.

(7) Vlada lahko zaradi potrebe po ohranitvi vzdržnosti financiranja podporne sheme določi, da se omeji letna količina posamezne vrste energije, proizvedene iz obnovljivih virov energije, ki ji je še lahko podeljena podpora, če količina takšne že podprte energije presega za tisto leto načrtovani obseg tovrstne energije v sprejetem NEPN.

(8) Vlada z uredbo podrobneje predpiše vrste energetske tehnologije, določanje višine podpor na podlagi poziva agencije za vstop v podporno shemo, energijo, ki je lahko upravičena do podpor, višino podpor in čas trajanja upravičenosti do podpore. Čas trajanja upravičenosti do podpore se določi tako, da traja največ, dokler naprava za proizvodnjo energije ni v celoti amortiziran v skladu z veljavnimi računovodskimi pravili, vendar ne dlje od 15 let. Vlada določi tudi pogoje za pridobitev podpore, način pridobitve podpore, postopek za

znižanje ali odvzem podpore in druga vprašanja podeljevanja in koriščenja podpore. Pri tem mora smiselno upoštevati merila, kot so določena v osmem odstavku 20. člena tega zakona.

4. Postopek odločanja o podpori

25. člen (odločanje o podpori)

(1) O upravičenosti do podpore odloča agencija v upravnem postopku na zahtevo vlagatelja.

(2) Če vlagatelj ni lastnik oziroma ni edini lastnik naprave, mora zahtevi priložiti pooblastilo lastnika oziroma vseh drugih solastnikov ali skupnih lastnikov za vložitev vloge za dodelitev podpore in sklenitev pogodbe o zagotavljanju podpore za napravo kot celoto.

(3) Agencija z odločbo ugotovi, da odločba o dodelitvi podpore preneha veljati, če preneha veljati deklaracija za napravo.

(4) Agencija in center za podpore si lahko za nemoteno izvajanje podporne sheme izmenjujeta kontaktne podatke o upravičencih do podpor po tem zakonu, ki jih potrebujeta za urejanje njihovih razmerij v podporni shemi.

26. člen (pogodba o zagotavljanju podpore)

(1) Center za podpore najpozneje v 15 dneh, ko je obveščen o vročitvi odločbe o dodelitvi podpore, upravičencu pošlje pogodbo v podpis. S pogodbo o zagotavljanju podpore se urejajo pravice in obveznosti prejemnika podpore, predvideni obseg proizvedene energije in medsebojno obveščanje. Če pogodba o zagotavljanju podpore ni v skladu z odločbo, se glede neuskklajenih vprašanj uporablja odločba. Če se odločba o dodelitvi podpore spremeni, center za podpore pozove prejemnika k sklenitvi nove pogodbe o zagotavljanju podpore.

(2) Če prejemnik podpore v enem mesecu, ko je pozvan k sklenitvi pogodbe o zagotavljanju podpore, ne sklene pogodbe in tega ne stori niti v dodatnem roku, ki ne sme biti krajši od 15 dni, ni več upravičen do podpore.

(3) Pogodba o zagotavljanju podpore preneha veljati z dnem, ko preneha veljati odločba o dodelitvi podpore.

(4) Če agencija prejemniku podpore z odločbo odvzame pravico do nje, mora center za podpore prenehati izplačevati podporo z dnem, ko je obveščen o opravljeni vročitvi odločbe, s katero je bila podpora odvzeta.

27. člen (sprememba okoliščin in neupravičeno priznana podpora)

(1) Prejemnik podpore sporoči agenciji vsa dejstva, ki nastanejo po izdaji odločbe o dodelitvi podpore in vplivajo na upravičenost do podpore, njeno višino ali čas prejemanja. Dejstva mora prejemnik sporočiti v osmih dneh od dne, ko je zanje izvedel.

(2) Agencija po uradni dolžnosti ali na pobudo centra za podpore izda odločbo, s katero:

- odpravi ali razveljavi odločbo o dodelitvi podpore, če zaradi spremenjenih okoliščin prejemnik ni upravičen do podpore, ali na podlagi obvestila centra za podpore, če prejemnik podpore ne sklene pogodbe v rokih iz drugega odstavka prejšnjega člena;
- spremeni odločbo o dodelitvi podpore, če je prejemnik zaradi spremenjenih okoliščin upravičen do drugačne višine ali trajanja ali če po izdaji odločbe nastanejo okoliščine, ki vplivajo na pogoje in podatke, določene v odločbi o dodelitvi podpore.

(3) Če je prejemnik podpore zaradi spremenjenih okoliščin prejel podporo, do katere ni upravičen, agencija v odločbi iz prejšnjega odstavka opredeli vrednost neupravičeno prejete podpore in vračilo.

(4) Če prejemnik podpore po izdaji odločbe o dodelitvi podpore prejme drugo državno pomoč za napravo oziroma proizvodnjo energije iz te naprave, zaradi katere ni upravičen do podpore v priznani višini, agencija spremeni odločbo o dodelitvi podpore in opredeli obseg sredstev, do katerih prejemnik podpore ni upravičen ter vračilo preveč izplačanih sredstev.

(5) Če je bila odločba o dodelitvi podpore izdana na podlagi neresničnih navedb in podatkov prejemnika, ali na podlagi ponarejene listine ali krive izpovedbe priče ali izvedenca, ali kot posledica kakšnega drugega kaznivega dejanja, agencija odpravi odločbo o dodelitvi podpore ter prejemniku naloži vračilo neupravičeno izplačane podpore.

28. člen

(nadzor nad prejemniki podpor in vračilo neupravičeno izplačane podpore)

(1) Pooblaščenec osebe agencije nadzirajo prejemnike podpore, ali izpolnjujejo pogoje in zahteve iz odločbe o dodelitvi podpore.

(2) Če agencija ugotovi, da so nastale okoliščine, zaradi katerih prejemnik podpore ne izpolnjuje več zahtev in pogojev iz odločbe o dodelitvi podpore in je prejel sredstva, do katerih ni upravičen ali ni upravičen v dodeljeni višini, mu z odločbo naloži vračilo neupravičeno prejetih sredstev skupaj z obrestmi, in sicer če:

- so bila sredstva neupravičeno pridobljena v dobri veri, se za čas od plačila posameznih vrednosti neupravičenih sredstev do vračila obračunajo obresti po evropski medbančni obrestni meri za ročnost enega leta, in sicer v višini, ki je veljala na dan izplačila posameznih vrednosti neupravičeno pridobljenih sredstev;
- je prejemnik vedel ali bi moral vedeti, da ni upravičen do prejemanja sredstev, je dolžan vrniti neupravičeno pridobljena sredstva z zakonitimi zamudnimi obrestmi, obračunanimi od izplačila posameznega neupravičenega zneska do vrnitve.

(3) Neupravičeno prejeta sredstva je prejemnik dolžan vrniti v 30 dneh od dokončnosti odločbe. Po preteku roka od dokončnosti odločbe se obračunajo zakonite zamudne obresti.

(4) Agencija lahko vrnitev neupravičeno prejetih sredstev zahteva še pet let po izteku pravice do podpore, dodeljene z odločbo iz 25. člena tega zakona.

(5) Center za podpore in prejemnik podpore lahko na predlog prejemnika s soglasjem agencije skleneta dogovor o obročnem vračilu neupravičeno prejetih sredstev, pri čemer rok za vračilo ne sme biti daljši od enega leta, šteto od dokončnosti odločbe.

5. Izjeme za fizične osebe, ki proizvajajo električno energijo v proizvodnih napravah do 50 kW

29. člen (opravljanje dejavnosti)

(1) Ne glede na določbe tega zakona lahko dejavnost proizvodnje električne energije z eno proizvodno napravo na obnovljive vire energije ali za soproizvodnjo z visokim izkoristkom z nazivno močjo do 50 kW opravlja tudi fizična oseba (v nadaljnjem besedilu: proizvajalec fizična oseba), ki je vpisana v register fizičnih oseb, ki opravljajo dejavnost proizvodnje električne energije (v nadaljnjem besedilu: register fizičnih oseb) pri Agenciji za javnopravne evidence in storitve (v nadaljnjem besedilu: AJPES), in ima veljavno deklaracijo za proizvodno napravo.

(2) V register fizičnih oseb se vpisujejo podatki o fizičnih osebah, ki opravljajo dejavnost proizvodnje električne energije (osebno ime, prebivališče in davčna številka), podatki o nepremičnini in podatki o proizvodni napravi iz registra deklaracij o proizvodnih napravah električne energije iz obnovljivih virov in soproizvodnje z visokim izkoristkom.

(3) Vpis v register fizičnih oseb se opravi na podlagi vloge proizvajalca fizične osebe pri AJPES.

(4) AJPES po uradni dolžnosti pri agenciji brezplačno pridobi podatke o proizvodni napravi.

(5) Podatki iz drugega odstavka tega člena so, razen osebnih podatkov o fizični osebi, javni.

(6) Register fizičnih oseb vzpostavi, vodi in upravlja AJPES.

(7) AJPES o vpisu proizvajalca fizične osebe iz prvega odstavka izda potrdilo o vpisu, ki se pošlje proizvajalcu fizični osebi in pristojnemu davčnemu uradu.

(8) AJPES za izbris proizvajalca fizične osebe iz registra fizičnih oseb po uradni dolžnosti pridobi podatke iz registra deklaracij, in sicer podatke o številki in datumu veljavnosti ter dnevu izbrisa deklaracije proizvodne naprave.

(9) O izbrisu proizvajalca fizične osebe po uradni dolžnosti iz registra fizičnih oseb AJPES izda odločbo, zoper katero je mogoče vložiti pritožbo pri ministrstvu, pristojnem za energijo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

(10) AJPES v soglasju z agencijo predpiše podrobnejša navodila za vodenje in upravljanje registra fizičnih oseb.

IV. poglavje: MEHANIZMI MEDNARODNEGA SODELOVANJA ZA DOSEGANJE DELEŽA ENERGIJE IZ OBNOVLJIVIH VIROV

30. člen (statistični prenos)

(1) Republika Slovenija lahko z eno ali več državami članicami Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: države članice) sklene pogodbe o statističnih prenosih za določene količine energije iz obnovljivih virov energije za obdobje enega ali več let.

(2) Statistično prenesena količina energije iz obnovljivih virov se doda količini energije iz obnovljivih virov, proizvedeni v Republiki Sloveniji, ali odšteje od nje, tudi če se ne uvozi ali izvozi iz Republike Slovenije.

(3) Vlada lahko odloči, da Republika Slovenija statistične prenose izvaja v okviru Platforme Unije za razvoj energije iz obnovljivih virov (v nadaljnjem besedilu: URDP). V tem primeru vlada sporoči URDP letne podatke o nacionalnih prispevkih k cilju Unije ali kateremu koli merilu, določenemu za spremljanje napredka pri izvajanju Uredbe 2018/1999/EU, vključno s količino energije, za katero Republika Slovenija po pričakovanjih ne bo dosegla svojega prispevka ali za katero ga bo po pričakovanjih preseгла, ter navede ceno, pri kateri bi sprejela prenos morebitnega presežka pri proizvodnji energije iz obnovljivih virov v drugo državo članico ali iz nje. Dejanska cena teh prenosov se določi v vsakem primeru posebej na podlagi mehanizma URDP za usklajevanje povpraševanja in ponudbe, o čemer Republika Slovenija in ta država članica ali države članice sklenejo pogodbo za eno ali več let.

(4) Pogodbe iz prvega odstavka tega člena se Evropski komisiji prigrasijo v okviru URDP najpozneje v 12 mesecih po koncu vsakega leta, v katerem učinkujejo. Informacije, poslane Evropski komisiji, vključujejo količino in ceno te energije. Za prenose, dokončane v okviru URDP, se vključene strani in informacije o posameznih prenosih razkrijejo javnosti.

(5) Prenosi začnejo učinkovati, potem ko vse države članice, vključene v prenos, tega prigrasijo Evropski komisiji oziroma ko so v okviru URDP izpolnjeni vsi pogoji za izravnavo.

(6) Sredstva za statistične prenose se zagotovijo iz sredstev za podpore iz 16. člena tega zakona; sredstva, pridobljena s statističnimi prenosi, pa se lahko uporabijo za namene, določene v četrtem odstavku 16. člena tega zakona.

31. člen **(skupni projekti držav članic)**

(1) Vlada lahko odloči, da Republika Slovenija sodeluje z eno ali več državami članicami pri vseh vrstah skupnih projektov v zvezi s proizvodnjo električne energije in energije za ogrevanje ali hlajenje iz obnovljivih virov (v nadaljnjem besedilu: skupni projekt držav članic). Za izvajanje skupnega projekta držav članic Republika Slovenija s sodelujočimi državami sklene mednarodno pogodbo v skladu z zakonom, ki ureja zunanje zadeve. Pri skupnih projektih lahko sodelujejo pravne osebe zasebnega prava.

(2) Skupni projekt držav članic se lahko izvaja tudi po letu 2030.

(3) Skupni projekt držav članic se lahko izvaja na območju Republike Slovenije ali druge države članice. Kadar se projekt izvaja na območju Republike Slovenije, Republika Slovenija uradno obvesti Evropsko komisijo o deležu ali količini električne energije ter energije za ogrevanje ali hlajenje iz obnovljivih virov, proizvedene na ozemlju Republike Slovenije v okviru vsakega skupnega projekta, ki se je začel izvajati po 25. juniju 2009, ali proizvedene v napravi s povečano zmogljivostjo, ki je bila obnovljena po tem dnevu, kar se šteje kot del deleža energije iz obnovljivih virov druge države članice za namene Direktive 2018/2001/EU.

(4) Uradno obvestilo iz prejšnjega odstavka pripravi ministrstvo in vsebuje:

- a) opis predlagane naprave ali podatke o obnovljeni napravi;
- b) podatke o deležu ali količini električne energije ali energije za ogrevanje ali hlajenje, ki jo proizvede naprava in ki se šteje kot del deleža energije iz obnovljivih virov druge države članice;
- c) podatke o državi članici, za katero se poda uradno obvestilo, in
- č) podatke o obdobju, izraženem v celih koledarskih letih, v katerem se električna energija ali energija za ogrevanje ali hlajenje iz obnovljivih virov, ki jo proizvede naprava, šteje kot del deleža energije iz obnovljivih virov druge države članice.

(5) Uradno obvestilo lahko Republika Slovenija spremeni ali umakne s soglasjem države članice, ki je potrdila skupni projekt.

(6) Kadar se skupni projekt držav članic izvaja na območju druge države članice, Republika Slovenija sodeluje pri pripravi, spremembi ali umiku uradnega obvestila.

32. člen **(učinki skupnih projektov držav članic)**

(1) Kadar Republika Slovenija da uradno obvestilo iz prejšnjega člena, ministrstvo v treh mesecih po koncu vsakega leta iz obdobja, določenega v točki č) četrtega odstavka prejšnjega člena, ugotovi:

- skupno količino električne energije ali energije za ogrevanje ali hlajenje, ki jo je naprava, na katero se je nanašalo uradno obvestilo iz prejšnjega člena, v tem letu proizvedla iz obnovljivih virov; in
- količino električne energije ali energije za ogrevanje ali hlajenje, ki jo je ta naprava v tem letu proizvedla iz obnovljivih virov in se v skladu s pogoji iz uradnega obvestila šteje kot del deleža energije iz obnovljivih virov druge države članice.

(2) Ministrstvo o ugotovitvah iz prejšnjega odstavka obvesti državo članico, za katero je bilo podano uradno obvestilo iz prejšnjega člena, in Evropsko komisijo.

(3) Količina električne energije ali energije za ogrevanje ali hlajenje, ki je bila pridobljena iz obnovljivih virov ter v zvezi s katero so bili sporočeni podatki v skladu z drugo alinejo prvega odstavka tega člena, se odšteje od količine električne energije ali energije za ogrevanje ali hlajenje, pridobljene iz obnovljivih virov, ki se upošteva pri izračunu deleža energije iz obnovljivih virov Republike Slovenije.

(4) Kadar uradno obvestilo izda pristojni organ druge države članice, se količina električne energije ali energije za ogrevanje ali hlajenje, ki je bila pridobljena iz obnovljivih virov ter v zvezi s katero so bili sporočeni podatki, doda količini električne energije ali energije za ogrevanje ali hlajenje, pridobljene iz obnovljivih virov, ki se upošteva pri izračunu deleža energije iz obnovljivih virov v Republiki Sloveniji.

33. člen **(skupni projekti s tretjimi državami)**

(1) Vlada lahko odloči, da Republika Slovenija tudi skupaj z eno ali več državami članicami sodeluje z eno ali več tretjimi državami pri vseh vrstah skupnih projektov v zvezi s proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov (v nadaljnjem besedilu: skupni projekt s tretjimi državami). V tako sodelovanje, ki poteka ob popolnem spoštovanju mednarodnega prava, so lahko vključene tudi pravne osebe zasebnega prava.

(2) Skupni projekti s tretjimi državami se lahko izvajajo tudi po letu 2030. Za izvajanje skupnega projekta s tretjimi državami se s sodelujočimi državami sklene mednarodna pogodba v skladu z zakonom, ki ureja zunanje zadeve.

(3) Električna energija, proizvedena iz obnovljivih virov v tretjih državah, se za izračun deleža energije iz obnovljivih virov v Republiki Sloveniji upošteva le, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- a) da je električna energija porabljena v Evropski uniji, kar se šteje za izpolnjeno, kadar:

- so vsi pristojni operaterji prenosnih sistemov v državi izvora, namembni državi in po potrebi v vsaki tranzitni tretji državi dodeljeni zmogljivosti interkonektorja dokončno dodelili količino električne energije, ki je enakovredna upoštevani električni energiji;
 - je pristojni sistemski operater v državi članici, kjer je bila porabljena, v bilanco dokončno vnesel količino električne energije, ki je enakovredna upoštevani električni energiji; ter
 - se dodeljena zmogljivost in proizvodnja električne energije iz obnovljivih virov v napravi iz točke b) tega odstavka nanašata na isto obdobje;
- b) električno energijo v okviru skupnega projekta s tretjimi državami proizvaja naprava, ki je začela delovati po 25. juniju 2009, ali naprava s povečano zmogljivostjo, ki je bila obnovljena po navedenem dnevu;
- c) za količino proizvedene in izvožene električne energije je bila iz programa podpore tretje države dodeljena samo investicijska pomoč tej napravi in
- č) je električna energija proizvedena v skladu z mednarodnim pravom v tretji državi, ki je podpisnica Konvencije Sveta Evrope o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter drugih mednarodnih konvencij ali pogodb o človekovih pravicah.

(4) Republika Slovenija pošlje Evropski komisiji uradno obvestilo s podatki o deležu ali količini električne energije, proizvedene v napravi na ozemlju tretje države, ki se šteje kot del deleža energije iz obnovljivih virov v Republiki Sloveniji. Če Republika Slovenija sodeluje z eno ali več državami članicami, se Evropski komisiji pošlje razdelitev tega deleža ali te količine med države članice. Ta delež ali količina ne presega deleža ali količine, ki se dejansko izvažata v Unijo in v njej porabi, ter ustreza količini iz prve in druge alineje točke a) tretjega odstavka tega člena ter izpolnjuje pogoje iz točke a) tretjega odstavka tega člena.

- (5) Uradno obvestilo iz prejšnjega odstavka pripravi ministrstvo in vsebuje:
- a) predlagane naprave ali podatke o obnovljeni napravi;
 - b) podatke o deležu ali količini električne energije, ki jo proizvede naprava in ki se šteje kot del deleža energije iz obnovljivih virov Republike Slovenije, ob upoštevanju zahtev po zaupnosti podatkov pa tudi ustrezno finančno ureditev;
 - c) podatke o obdobju, izraženem v celih koledarskih letih, v katerem se električna energija šteje kot del deleža energije iz obnovljivih virov Republike Slovenije in po potrebi druge države članice; ter
 - č) pisno potrditev tretje države, na katere ozemlju naj bi naprava začela delovati, glede točk b) in c) tega odstavka in navedbo deleža ali količine električne energije, proizvedene v napravi, ki bo v domači rabi navedene tretje države.

(6) Uradno obvestilo, ki ga da Republika Slovenija v skladu s tem členom, se lahko spremeni ali umakne samo s skupnim soglasjem tretje države, ki je potrdila skupni projekt v skladu s točko č) prejšnjega odstavka.

34. člen **(učinki skupnih projektov s tretjimi državami)**

(1) Kadar Republika Slovenija da uradno obvestilo iz prejšnjega člena, ministrstvo v 12 mesecih po koncu vsakega leta iz obdobja, določenega v točki c) petega odstavka prejšnjega člena, ugotovi:

- a) skupno količino električne energije, ki je bila v navedenem letu proizvedena iz obnovljivih virov v napravi, na katero se je nanašalo uradno obvestilo iz prejšnjega člena;
- b) količino električne energije, ki je bila v navedenem letu proizvedena iz obnovljivih virov v napravah in se šteje kot del deleža energije iz obnovljivih virov Republike Slovenije v skladu s pogoji iz uradnega obvestila iz prejšnjega člena; ter
- c) dokazilo o izpolnjevanju pogojev iz tretjega odstavka prejšnjega člena.

(2) Republika Slovenija predloži ugotovitev iz prejšnjega odstavka Evropski komisiji in tretji državi, ki je potrdila projekt v skladu s točko č) petega odstavka prejšnjega člena.

(3) Količina električne energije, proizvedene iz obnovljivih virov, za katero je bila v skladu s točko b) prvega odstavka tega člena izdana ugotovitev, se za izračun deležev energije iz obnovljivih virov iz tega zakona doda upoštevani količini energije, proizvedeni iz obnovljivih virov, pri izračunu deleža energije iz obnovljivih virov Republike Slovenije.

35. člen (povečanje zmogljivosti)

Za namene tretjega odstavka 31. člena tega zakona in točke b) tretjega odstavka 33. člena tega zakona se enote energije iz obnovljivih virov, ki se lahko obračunajo kot povečanje zmogljivosti naprave, obravnavajo, kot da bi jih proizvedla samostojna naprava, ki je začela obratovati v trenutku, ko se je povečala zmogljivost.

36. člen (sodelovanje v mehanizmu Unije za financiranje energije iz obnovljivih virov)

(1) Če Republika Slovenija ne dosega ene ali več nacionalnih referenčnih vrednosti za doseg deleža energije iz obnovljivih virov, kot so določene z NEPN, ali če Republika Slovenija od 1. januarja 2021 ne ohranja izhodiščnega deleža 25 %, lahko vlada odloči, da se izvede finančno vplačilo v mehanizmu Unije za financiranje energije iz obnovljivih virov, vzpostavljen v skladu s 33. členom Uredbe 2018/1999/EU in Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2020/1294 z dne 15. septembra 2020 o mehanizmu Unije za financiranje energije iz obnovljivih virov (UL L št. 303 z dne 17. 9. 2020, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Izvedbena Uredba 2020/1294/EU).

(2) Vlada se lahko odloči za sodelovanje v mehanizmu Unije za financiranje energije iz obnovljivih virov kot država članica gostiteljica, kot je to določeno z Izvedbeno Uredbo 2020/1294/EU.

(3) Sredstva za izvedbo finančnega plačila iz prvega odstavka tega člena se zagotovijo iz sredstev za podpore v skladu s 16. členom tega zakona.

V. poglavje: SAMOOSKRBA Z ELEKTRIČNO ENERGIJO IZ OBNOVLJIVIH VIROV IN PRIKLJUČEVANJE NAPRAV ZA SAMOOSKRBO TER SKUPNOSTI NA PODROČJU ENERGIJE IZ OBNOVLJIVIH VIROV

1. Samooskrba z električno energijo iz obnovljivih virov

37. člen (pravica do samooskrbe)

(1) Končni odjemalci, priključeni na distribucijsko omrežje, imajo pravico, da postanejo končni odjemalci s samooskrbo z električno energijo iz obnovljivih virov.

(2) Pravico do samooskrbe uveljavljajo končni odjemalci posamično, v skupnostni samooskrbi ali z agregiranjem.

(3) Skupnostna samooskrba se omogoči vsem končnim odjemalcem, ki odjemajo električno energijo prek prevzemno- predajnih mest:

- iste večstanovanjske, poslovno-stanovanjske, stanovanjsko-poslovne ali poslovne stavbe s poslovnimi prostori, ki imajo lastna prevzemno-predajna mesta, ali druge stavbe z več prevzemno-predajnimi mesti, priključenimi na skupno notranjo nizkonapetostno inštalacijo te stavbe (samooskrba večstanovanjske stavbe) ali
- ki so priključena na distribucijsko omrežje v Republiki Sloveniji (samooskrba skupnosti za oskrbo z energijo iz obnovljivih virov).

(4) Končni odjemalci se v skupnostno samooskrbo povežejo na podlagi pogodbe po pravilih obligacijskega prava ali tako, da ustanovijo pravno osebo v skladu s 43. členom tega zakona.

(5) Končni odjemalci, ki so udeleženi v skupnostni samooskrbi, se lahko dogovorijo, da si delijo proizvedeno energijo iz obnovljivih virov.

(6) Končni odjemalec s samooskrbo z dobaviteljem sklene pogodbo o samooskrbi. Ta je vrsta pogodbe o dobavi električne energije in mora poleg obveznih sestavin, določenih z zakonom, ki ureja oskrbo z električno energijo, vsebovati tudi določbe o odkupu električne energije, proizvedene v napravi za samooskrbo, ki je bila oddana v omrežje. Končni odjemalec s samooskrbo lahko za proizvedeno električno energijo sklene tudi pogodbo o nakupu električne energije iz obnovljivih virov.

(7) Pogodba o samooskrbi lahko vsebuje tudi določbe o določanju obračunskih količin za potrebe obračuna dobavljene električne energije.

(8) Distribucijski operater mora za izvajanje pogodbe o samooskrbi in pogodbe o nakupu električne energije iz obnovljivih virov končnemu odjemalcu s samooskrbo, dobavitelju, s katerim ima končni odjemalec sklenjeno pogodbo o samooskrbi, ali tretji osebi, ki ima pooblastilo končnega odjemalca, brezplačno zagotavljati vse potrebne obračunske podatke.

(9) Vlada z uredbo določi podrobnejše pogoje za posamezne vrste samooskrbe, način obračuna električne energije in način obračuna dajatev za končne odjemalce s samooskrbo, podrobnejše pogoje za dodelitev naložbene pomoči iz drugega odstavka 38. člena tega zakona in oprostitev plačila prispevkov in omrežnine iz drugega, tretjega in četrtega odstavka 39. člena, pogoje za priključitev naprave za samooskrbo, vsebino in poročanje ter spremljanje izvajanja ukrepa.

(10) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na napravo za samooskrbo ali končnega odjemalca s samooskrbo, se nanašajo tudi na napravo za skupnostno samooskrbo ali končnega odjemalca, ki je povezan v skupnostno samooskrbo, če ni izrecno določeno drugače.

38. člen

(pravice končnih odjemalcev s samooskrbo)

(1) Končni odjemalci s samooskrbo imajo ne glede na način izvajanja samooskrbe pravico, da proizvajajo energijo iz obnovljivih virov tudi za lastno porabo, jo shranjujejo in prodajajo svoje presežke proizvedene električne energije, oddane v distribucijsko omrežje, tudi na podlagi pogodb o nakupu električne energije iz obnovljivih virov, prek dobaviteljev električne energije in po pravilih medsebojne izmenjave.

(2) Končni odjemalci s samooskrbo lahko pridobijo naložbeno pomoč, v skladu s pogoji iz Uredbe Komisije (EU) št. 1407/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči de minimis (UL L št. 352 z dne 24. 12. 2013, str. 1), spremenjeno z Uredbo Komisije (EU) 2020/972 z dne 2. julija 2020 o spremembi Uredbe (EU) št. 1407/2013 v zvezi s podaljšanjem njene veljavnosti in o spremembi Uredbe (EU) št. 651/2014 v zvezi s podaljšanjem njene veljavnosti in ustreznimi prilagoditvami (UL L št. 215 z dne 7. 7. 2020, str. 3). Naložbeno pomoč v skladu z 18. členom tega zakona dodeljuje center za podpore.

(3) Končni odjemalci s samooskrbo za proizvedeno električno energijo v napravi za samooskrbo lahko pridobijo deklaracijo in za proizvedeno električno energijo, oddano v distribucijsko omrežje, potrdila o izvoru v skladu z določbami 7. in 10. člena tega zakona. Končni odjemalec s samooskrbo ima pravico do vstopa v podporno shemo in izbire podpore iz prvega odstavka 20. člena tega zakona.

(4) Plačilo za prodano električno energijo prejmejo končni odjemalci s samooskrbo neposredno od kupca oziroma dobavitelja ali preko podporne sheme za obnovljive vire energije. Plačilo mora odražati tržno vrednost te električne energije, pri določitvi odkupne cene pa se lahko upošteva tudi dolgoročna vrednost samooskrbe iz obnovljivih virov energije za omrežje, okolje in družbo.

(5) Končni odjemalci s samooskrbo lahko namestijo in upravljajo sisteme za shranjevanje električne energije.

(6) Za končne odjemalce s samooskrbo se uporabljajo tudi določbe zakona, ki ureja oskrbo z električno energijo, o aktivnih odjemalcih.

(7) Končni odjemalci s samooskrbo imajo vse pravice, ki jih imajo kot končni odjemalci v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja oskrbo z električno energijo.

(8) Končni odjemalci s samooskrbo se za namene tega zakona ne štejejo za proizvajalce električne energije, razen če za presežke proizvedene električne energije, oddane v distribucijsko omrežje, sklenejo pogodbo o nakupu električne energije iz obnovljivih virov.

(9) Če končni odjemalec s samooskrbo umre, lahko skupnost dedičev takoj po dedovanju nadaljuje izvajanje pogodbe o samooskrbi, ki jo je imel sklenjeno pokojni končni odjemalec, o čemer morajo najpozneje v enem mesecu po dedovanju obvestiti dobavitelja, s katerim je sklenjena pogodba o samooskrbi, in distribucijskega operaterja. Z dnem pravnomočnosti sklepa o dedovanju vstopi dedič oziroma dediči, ki so dedovali proizvodno napravo za samooskrbo, v pogodbo o samooskrbi, ki jo je imel sklenjeno pokojni končni odjemalec. O vstopu v pogodbo mora dedič oziroma dediči obvestiti dobavitelja in distribucijskega operaterja najpozneje v enem mesecu po pravnomočnosti sklepa o dedovanju.

39. člen

(obračun omrežnine, prispevkov in drugih dajatev)

(1) Za električno energijo, prevzeto iz javnega omrežja, plačujejo končni odjemalci s samooskrbo omrežnino, ki je neizključujoča in odraža stroške in koristi samooskrbe, ter druge javne dajatve, ki se obračunavajo na količino električne energije, prevzete iz javnega omrežja. Končnemu odjemalcu v skupnostni samooskrbi se pri določitvi višine omrežnine upošteva obseg uporabe omrežja.

(2) Ne glede na določbe 16. člena tega zakona končni odjemalci s samooskrbo ne plačajo sorazmernega dela prispevka glede na priključno moč za zagotavljanje podpor proizvodnji energije v soproizvodnji z visokim izkoristkom in iz obnovljivih virov energije.

(3) Ne glede na določbe zakona, ki ureja učinkovito rabo energije, končni odjemalci s samooskrbo za električno energijo, prevzeto iz omrežja, ne plačajo prispevka na rabo energije za povečanje energetske učinkovitosti.

(4) Za električno energijo, oddano v omrežje, končni odjemalec s samooskrbo ne plača omrežnine in drugih javnih dajatev.

(5) Za lastno proizvedeno električno energijo iz obnovljivih virov, ki je lahko tudi shranjena in ostane v njegovi stavbi, končni odjemalec s samooskrbo ne plača omrežnine ali drugih javnih dajatev.

40. člen **(lastništvo in upravljanje naprave za samooskrbo)**

(1) Napravo za samooskrbo ima lahko v lasti ali jo upravlja tudi tretja oseba, ki s končnim odjemalcem s samooskrbo sklene pogodbo, v kateri se uredijo tudi pravice in obveznosti tretje osebe in končnega odjemalca glede upravljanja naprave, kar obsega zlasti namestitvev naprave, njeno obratovanje vključno z meritvami in vzdrževanje.

(2) Tretja oseba se ne šteje za končnega odjemalca s samooskrbo.

(3) Tretja oseba lahko vstopi v podporno shemo v soglasju s končnim odjemalcem.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko tretja oseba, ki ima v lasti napravo za skupnostno samooskrbo, izjemoma prodaja proizvedeno električno energijo iz naprave za samooskrbo v delu, ki ni razdeljen med člane skupnostne samooskrbe.

(5) Upravljavca stavbe v lasti Republike Slovenije ali občine se lahko odloči, da na strehi in drugih potrebnih delih stavbe ustanovi služnost postavitve naprave za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov v korist tretje osebe, ki napravo zgradi in z njo obratuje. Služnost se ustanovi v skladu z zakonom, ki ureja stvarno premoženje države in samoupravnih lokalnih skupnosti. Določbe tega člena se uporabljajo tudi za upravljavca proizvodne naprave iz tega odstavka.

41. člen **(program za spodbujanje samooskrbe)**

(1) Ministrstvo vsaka tri leta sprejme program za spodbujanje in lajšanje razvoja samooskrbe z energijo iz obnovljivih virov na podlagi ocene neupravičenih ovir za samooskrbo z energijo iz obnovljivih virov in njenega potenciala na ozemlju in v energetskih omrežjih Republike Slovenije.

(2) Program iz prejšnjega odstavka zlasti:

- a) obravnava dostopnost samooskrbe z električno energijo iz obnovljivih virov za vse končne odjemalce, tudi tiste v gospodinjstvih z nizkimi dohodki;
- b) odpravlja neupravičene ovire za financiranje projektov na trgu in obravnava ukrepe za lažji dostop do finančnih sredstev;
- c) odpravlja druge neupravičene ovire v predpisih in drugih splošnih aktih za samooskrbo z električno energijo iz obnovljivih virov, tudi za najemnike;

- č) obravnava spodbude za lastnike stavb, da ustvarijo možnosti za samooskrbo z električno energijo iz obnovljivih virov, tudi za najemnike;
- d) končnim odjemalcem s samooskrbo z energijo iz obnovljivih virov za njihovo lastno proizvedeno električno energijo iz obnovljivih virov, ki jo dovajajo v omrežje, omogoča enakopravni dostop do ustreznih programov podpore in vseh delov trga z električno energijo.

(3) Povzetek politik in ukrepov iz programa iz tega člena ter ocena njegovega izvajanja se vključita v NEPN in poročila o napredku v skladu z Uredbo 2018/1999/EU.

(4) Ukrepi za spodbujanje in lajšanje razvoja samooskrbe ne smejo biti v neskladju s predpisi EU o državnih pomočeh.

42. člen **(soglasje za priključitev in postopek enostavnega priključevanja naprav za samooskrbo)**

(1) Pred priključitvijo naprave za samooskrbo je treba pri distribucijskem operaterju pridobiti soglasje za priključitev v primeru novega prevzemno-predajnega mesta, prek katerega je priključena naprava za samooskrbo, oziroma spremembo soglasja za priključitev v primeru obstoječega prevzemno-predajnega mesta. Izdaja spremembe soglasja za priključitev poteka po skrajšanem ugotovitvenem postopku, ki je hiter in mora biti končan najpozneje v 15 dneh, če je potreben poseben ugotovitveni postopek, pa najpozneje v 30 dneh od dneva prejema popolne vloge. V postopku iz prejšnjega stavka distribucijski operater vlagatelja pozove k dopolnitvi vloge najpozneje pet dni po prejemu vloge.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek in določbe zakona, ki ureja oskrbo z električno energijo, o priključevanju na omrežje ter ob upoštevanju določb tega zakona o priključevanju naprav za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov na omrežje se sme končni odjemalec s samooskrbo napravo za samooskrbo, katere priključna moč ne presega 50 kW, priključiti na distribucijsko omrežje z vložitvijo enostavne vloge za priključitev.

(3) Podrobnejša vsebina enostavne vloge za priključitev iz prejšnjega odstavka se določi v uredbi iz devetega odstavka 37. člena tega zakona. Vsebuje zlasti:

- predvideni dan priključitve naprave za samooskrbo,
- predlagano točko za priključitev na omrežje in tehnične značilnosti priključka,
- tehnične lastnosti naprave.

(4) Distribucijski operater potrdi prejem popolne enostavne vloge za priključitev najpozneje v treh delovnih dneh od prejema te vloge ali pa v tem roku pozove stranko k dopolnitvi vloge.

(5) Distribucijski operater lahko za naprave za samooskrbo, katerih priključna moč ne presega 20 kW, v enem mesecu po prejemu popolne enostavne vloge iz tretjega odstavka tega člena z odločbo zavrne priključitev zaradi utemeljenih varnostnih pomislekov oziroma tehnične nezdržljivosti komponent sistema ali predlaga drugačne pogoje za priključitev.

(6) Če distribucijski operater ne izda odločbe iz prejšnjega odstavka in je ne vroči stranki v enem mesecu po prejemu popolne enostavne vloge iz tretjega odstavka tega člena, se šteje, da je končni odjemalec s samooskrbo pridobil pravico do priključitve v omrežje uporabnika sistema za števceem.

(7) Priključitev iz prejšnjega odstavka se izvede v skladu s predpisi, ki določajo tehnične in druge pogoje za priključitev in obratovanje v omrežju uporabnika sistema. Naprava za samooskrbo lahko z dnem priključitve nemoteno obratuje in oddaja presežke v sistem ne glede na določbe zakona, ki ureja oskrbo z električno energijo.

(8) Distribucijski operater lahko za naprave za samooskrbo, katerih priključna moč je večja kot 20 kW in do 50 kW, v dveh mesecih po prejemu popolne enostavne vloge iz tretjega odstavka tega člena z odločbo zavrne priključitev zaradi utemeljenih varnostnih pomislekov oziroma tehnične nezdržljivosti komponent sistema ali predlaga drugačne pogoje za priključitev zaradi ohranitve stabilnosti, zanesljivosti in varnosti omrežja.

(9) Če odločbe iz prejšnjega odstavka distribucijski operater ne izda in vroči stranki v dveh mesecih od dneva popolne vloge, se šteje, da je končni odjemalec s samooskrbo pridobil pravico do priključitve v omrežje uporabnika sistema za števcem.

(10) Distribucijski operater mora najpozneje v 15 dneh od nastopa domneve iz šestega in devetega odstavka tega člena končnega odjemalca s samooskrbo registrirati in mu predložiti pogodbo o uporabi sistema, ki jo je podpisal distribucijski operater. Če distribucijski operater pogodbe o uporabi sistema ne pošlje končnemu odjemalcu v roku iz prejšnjega stavka ali ne izvede registracije v roku iz prejšnjega stavka, lahko končni odjemalec zahteva, da agencija izda odločbo, s katero distribucijskemu operaterju naloži priključitev na sistem v roku, ki ni daljši od 15 dni od vročitve odločbe.

(11) Določbe tega člena se uporabljajo tudi za priključevanje naprav za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov v okviru demonstracijskih projektov.

2. Skupnost na področju energije iz obnovljivih virov, ki je pravna oseba

43. člen

(ustanovitev skupnosti na področju obnovljivih virov, ki je pravna oseba)

(1) Končni odjemalci imajo pravico ustanoviti skupnost na področju energije iz obnovljivih virov, ki je pravna oseba (v nadaljnjem besedilu tega poglavja: skupnost OVE).

(2) Pravne osebe, ki se ukvarjajo z gospodarsko dejavnostjo, so lahko člani skupnosti OVE, razen če v okviru sodelovanja v skupnosti ne opravljajo svoje osnovne gospodarske ali poklicne dejavnosti.

(3) Člani skupnosti OVE ohranijo pravice in obveznosti, ki jih imajo kot končni odjemalci s samooskrbo v skladu s tem zakonom in kot končni odjemalci v skladu z zakonom, ki ureja oskrbo z električno energijo.

(4) Za skupnost OVE velja tudi naslednje:

- a) ima pravico do proizvodnje, porabe, shranjevanja in prodaje energije iz obnovljivih virov, tudi na podlagi pogodb o nakupu električne energije iz obnovljivih virov;
- b) enakopravno dostopa do vseh ustreznih energetskih trgov tako neposredno kot prek agregiranja;
- c) za namene tega zakona se šteje za proizvajalca električne energije;
- č) za proizvodno napravo se lahko izdajajo deklaracije in potrdila o izvoru;
- d) lahko pridobi podporo iz 15. in 20. člena tega zakona.

44. člen

(omogočitveni program na področju skupnosti)

(1) Ministrstvo vsaka tri leta sprejme omogočitveni program za spodbujanje in lažjanje razvoja skupnosti OVE na podlagi ocene ovir in možnosti za razvoj skupnosti OVE.

- (2) Z omogočitvenim programom iz prejšnjega odstavka je treba zagotoviti, da:
- a) se odpravijo neupravičene ovire v predpisih in drugih splošnih aktih in upravne ovire za skupnosti OVE;
 - b) za skupnosti OVE, ki so pravne osebe in ki dobavljajo energijo oziroma zagotavljajo agregiranje ali druge komercialne energetske storitve, veljajo določbe, ki so relevantne za takšne dejavnosti;
 - c) operater distribucijskega sistema in elektrooperater sodelujeta s skupnostmi, da bi olajšala prenose energije znotraj teh skupnosti;
 - č) se za skupnosti OVE uporabljajo pravični, sorazmerni in pregledni postopki vključno s postopki registracije ter omrežnine, ki odražajo stroške, pa tudi ustrezne dajatve, s čimer se zagotovi, da ustrezno, pošteno in uravnoteženo prispevajo k delitvi skupnih stroškov v sistemu v skladu s pregledno analizo stroškov in koristi razpršenih virov energije, ki jo pripravi agencija;
 - d) se skupnosti OVE, ki so pravne osebe, obravnavajo enakopravno, kar zadeva njihove dejavnosti, pravice in obveznosti, ki jih imajo kot udeleženci na trgu;
 - e) je sodelovanje v skupnosti OVE na voljo vsem končnim odjemalcem, tudi tistim v gospodinjstvih z nizkimi dohodki ali ranljivih gospodinjstvih;
 - f) so na voljo orodja za lažji dostop do financiranja in informacij;
 - g) sta občinam in njihovim organom pri omogočanju in vzpostavljanju skupnosti OVE ter pri njihovi neposredni udeleženi pri tem zagotovljeni regulativna podpora in podpora za razvoj zmogljivosti;
 - h) se določijo pravila za zagotovitev enake in enakopravne obravnave končnih odjemalcev, ki sodelujejo v skupnosti.

(3) Glavne prvine omogočitvenega programa ter ocena njihovega izvajanja se vključijo v posodobitve NEPN in poročila o napredku v skladu z Uredbo 2018/1999/EU.

(4) Pri oblikovanju programov podpore rabe obnovljivih virov energije se brez poseganja v pravila EU o državnih pomočeh upoštevajo posebnosti skupnosti OVE, da se jim omogočijo enake možnosti za pridobitev deklaracije, potrdil o izvoru električne energije ter za kandidiranje za podpore kakor drugim udeležencem na trgu.

VI. poglavje: USPOSABLJANJE INŠTALATERJEV

45. člen

(usposabljanje inštalaterjev naprav na obnovljive vire energije)

(1) Za zagotavljanje pravilnega in učinkovitega delovanja naprav in sistemov na obnovljive vire energije lahko inštalaterji sončnih kolektorjev, toplotnih črpalk, plitvih geotermalnih sistemov, kotlov na lesno biomaso in proizvodnih naprav na sončno energijo opravijo strokovno usposabljanje.

(2) Program usposabljanja izvajajo fizične ali pravne osebe, ki jih pooblasti ministrstvo, pristojno za energijo (v nadaljnjem besedilu: izvajalec usposabljanja). Pooblastilo za izvajanje usposabljanja podeli minister po izvedenem javnem natečaju kot javno pooblastilo.

(3) Certifikati in druga primerljiva potrdila o strokovni usposobljenosti inštalaterjev malih naprav na obnovljive vire energije, ki so izdani v državah članicah EU v skladu z merili

iz Priloge IV Direktive 2018/2001/EU, so enakovredni potrdilom, izdanim v skladu s tem zakonom.

(4) Minister podrobneje določi:

- pogoje, ki jih morajo izpolnjevati inštalaterji, da se lahko udeležijo usposabljanja;
- vsebino programa usposabljanja;
- pogoje za izvajalca usposabljanja;
- evidence o izvedenih programih usposabljanja;
- način preverjanja znanja in
- vsebino, obliko in veljavnost potrdila o usposobljenosti.

VII. poglavje: SPODBUJANJE RABE OBNOVLJIVIH VIROV ENERGIJE V PROSTORSKEM NAČRTOVANJU IN DOLOČANJU POGOJEV ZA IZDAJO DOVOLJENJ

46. člen **(splošno)**

(1) Državni organi, organi občin in nosilci javnih pooblastil morajo pri izdaji podzakonskih predpisov in splošnih aktov za izvajanje javnih pooblastil, ki se nanašajo na izdajo dovoljenja ali drugega posamičnega akta v zvezi s proizvodno napravo in z njimi povezanimi prenosnimi ali distribucijskimi omrežji, proizvodnjo električne energije in energije za ogrevanje ali hlajenje iz obnovljivih virov, za postopek pretvorbe biomase v pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva, biomasna goriva ali druge energente ter za tekoča in plinasta goriva iz obnovljivih virov nebiloškega izvora, namenjena uporabi v prometu, skrbeti za to, da so pogoji in zahteve sorazmerni in potrebni ter pripomorejo k izvajanju načela energetske učinkovitosti na prvem mestu, kot je opredeljeno v 18. točki 2. člena Uredbe 2018/1999/EU.

(2) Pravila, ki urejajo izdajo dovoljenj ali drugih posamičnih aktov iz prejšnjega odstavka, morajo biti pregledna in sorazmerna, ne smejo razlikovati med vlagatelji zahtev ter morajo v celoti upoštevati posebnosti posameznih tehnologij energije iz obnovljivih virov.

(3) Center za podpore pripravi smernice in mnenja za področje energije iz obnovljivih virov, ki jih ministrstvo v skladu z zakonom, ki ureja ureditev prostora, vključi v smernice in mnenja v postopkih priprave prostorskih aktov.

(4) Pri načrtovanju, projektiranju in omejevanju rabe energentov v prostoru je treba dati prednost obnovljivim virom energije pred fosilnimi viri energije, razen pri daljinskih sistemih, ki so energetske učinkoviti, in plinovodnih sistemih z večjim deležem obnovljivega plina v sistemu. Pri omejevanju energentov je treba upoštevati tudi druge okoljske politike in njihove zahteve.

47. člen **(načrtovanje)**

(1) Državni organi, organi občin in nosilci javnih pooblastil morajo pri pripravi in sprejemanju prostorskih aktov, določanju pogojev in izdajanju mnenj v postopkih prostorskega načrtovanja, ki se nanašajo na gradnjo in obnavljanje lokalne infrastrukture, industrijskih, storitvenih ali stanovanjskih območij in energetske infrastrukture, vključno z omrežji za električno energijo, energijo za daljinsko ogrevanje in hlajenje, zemeljski plin ter alternativna goriva, na državni, regionalni in lokalni ravni spodbujati vključevanje in uvajanje energije iz obnovljivih virov vključno s samooskrbo z energijo iz obnovljivih virov in

skupnostmi na področju energije iz obnovljivih virov ter uporabo odvečne toplote in odvečnega hladu, pri čemer morajo upoštevati tudi pozitivno učinkovanje naprav, ki izrabljajo obnovljive vire energije, na okoljske in podnebne cilje.

(2) Občine vključijo uporabo obnovljivih virov energije v lokalne energetske koncepte, pripravljene v skladu z zakonom, ki ureja načrtovanje na področju energetike, in v druge akte, s katerimi se načrtujejo pravila za urejanje prostora.

(3) Občine se pri pripravi lokalnih energetskih konceptov posvetujejo z operaterji omrežij v delu, ki se nanaša na:

- analizo možnosti učinkovite rabe energije in analizo potencialov obnovljivih virov energije,
- prilagajanje odjema energije,
- samooskrbo z energijo iz obnovljivih virov in skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov.

(4) Operaterji omrežij morajo pri pripravi razvojnih ali trajnostnih načrtov omrežja upoštevati prihodnje potrebe po ojačitvi omrežja ali gradnji novega omrežja, kot izhajajo iz lokalnih energetskih konceptov glede na načrtovano umeščanje naprav, ki izrabljajo obnovljive vire energije, v prostor in vključevanje samooskrbe ter skupnosti na področju obnovljivih virov energije.

(5) Državni organi, organi občin in nosilci javnih pooblastil morajo pri izdaji podzakonskih predpisov in splošnih aktov za izvajanje javnih pooblastil, ki se nanašajo na izvajanje gradbenih del in proizvodnjo, promet ter uporabo gradbenih proizvodov, uvesti ukrepe za povečanje obsega uporabe vseh vrst energije iz obnovljivih virov pri gradbenih delih in proizvodih, vključno s povečanjem samooskrbe z energijo iz obnovljivih virov, lokalnim shranjevanjem energije ter energetske učinkovitosti, povezane s sproizvodnjo in skoraj ničenergijskimi stavbami. Ta zahteva velja tudi za Slovensko vojsko in sile za zaščito, reševanje in pomoč, vendar le, ko to ni v nasprotju z naravo in poglavitnim ciljem dejavnosti Slovenske vojske in sil za zaščito, reševanje in pomoč, ter z izjemo materialov, ki se uporabljajo izključno v vojaške namene in za zagotavljanje varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami.

(6) Vključevanje in uvajanje energije iz obnovljivih virov vključno s samooskrbo z energijo iz obnovljivih virov in skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov v javnih stavbah sta del dolgoročne strategije energetske prenove stavb, kot jo določa zakon, ki ureja učinkovito rabo energije.

48. člen

(ocena možnosti na področju uporabe energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja)

(1) Ministrstvo po preučitvi lokalnih energetskih konceptov in posvetovanju z občinami izdela oceno možnosti na področju energije iz obnovljivih virov ter uporabe odvečne toplote in odvečnega hladu v sektorju ogrevanja in hlajenja, ki po potrebi vključuje prostorsko analizo okoljsko sprejemljivih območij in degradiranih območij ter možnosti za uporabo manjših projektov za gospodinjstva.

(2) Ocena iz prejšnjega odstavka se vključi v celovito oceno možnosti za uporabo sproizvodnje z visokim izkoristkom ter učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje ter analizo stroškov in koristi, ki jo pripravi ministrstvo v skladu z zakonom, ki ureja učinkovito rabo energije.

49. člen
(odprava ovir za dolgoročne pogodbe o nakupu električne energije iz obnovljivih virov)

(1) Agencija vsaki dve leti oceni normativne in administrativne ovire za dolgoročne pogodbe o nakupu električne energije iz obnovljivih virov ter pripravi predloge ukrepov za odpravo neupravičenih ovir, vključno z neenakopravnimi ali nesorazmernimi postopki ali plačili pri njihovem sklepanju, in predloge ukrepov za lažje pogoje za sklenitev takih pogodb, ki jih predloži ministrstvu.

(2) Ukrepi iz prejšnjega odstavka se vključijo v NEPN in poročila o napredku v skladu z Uredbo 2018/1999/EU.

50. člen
(dovoljenja za proizvodne naprave)

(1) Postopki izdaje dovoljenj in soglasij za postavitve, priključitev in obratovanje proizvodne naprave za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov smejo od vložitve popolne zahteve do izdaje dokončne odločbe o tej zahtevi skupaj trajati največ dve leti.

(2) Postopki izdaje dovoljenj in soglasij za postavitve, priključitev in obratovanje proizvodne naprave za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov, katerih inštalirana zmogljivost je manjša od 150 kW, smejo od vložitve popolne zahteve do izdaje dokončne odločbe o tej zahtevi skupaj trajati največ eno leto.

(3) Stranki mora biti pred potekom roka iz prvega in prejšnjega odstavka tega člena vročen obrazložen sklep, s katerim se v izjemnih okoliščinah, ki so obrazložene v sklepu, postopek izdaje dovoljenj in soglasij skupaj podaljša največ za eno leto.

(4) Če je za obnovo proizvodne naprave treba pridobiti dovoljenja in soglasja, smejo postopki za postavitve, priključitev in obratovanje take naprave od vložitve popolne zahteve do izdaje dokončne odločbe o tej zahtevi skupaj trajati največ eno leto.

(5) Stranki mora biti pred potekom roka iz prejšnjega odstavka vročen obrazložen sklep, s katerim se postopek izdaje dovoljenj in soglasij skupaj podaljša največ za eno leto, kadar je to utemeljeno v izjemnih okoliščinah, zlasti zaradi nujnih varnostnih razlogov v primeru, ko projekt v zvezi z obnovo proizvodne naprave bistveno vpliva na omrežje ali osnovno zmogljivost, velikost ali delovanje proizvodne naprave.

(6) Roki iz tega člena se uporabljajo brez poseganja v obveznosti, ki izhajajo iz zakona, ki ureja varstvo okolja, zakona, ki ureja upravni spor, in drugih morebitnih sodnih postopkov ter morebitnih postopkov alternativnega reševanja sporov.

(7) Za postavitve manjših naprav za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije ali s soproizvodnjo z visokim izkoristkom, ki se namestijo na, v ali ob obstoječi stavbi ali gradbenem inženirskem objektu, zgrajenem v skladu s predpisi, ki urejajo graditev objektov, ni potrebno gradbeno dovoljenje.

(8) Za projekte v zvezi z obnovo proizvodne naprave, katerih priključna moč ne presega 50 kW za priključitev na omrežje, se uporabi postopek enostavnega priključevanja iz 42. člena tega zakona. Če distribucijski operater ugotovi, da so z obnovo proizvodne naprave predvideni znatni negativni okoljski ali družbeni vplivi, mora o tem vlagatelja obvestiti najpozneje v šestih mesecih po prejemu vloge.

(9) Vlada z uredbo določi vrste, velikost ter pogoje za montažo in priključitev manjših naprav za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije ali s soproizvodnjo z visokim izkoristkom iz sedmega odstavka tega člena, za katere ni potrebno gradbeno dovoljenje.

51. člen (kontaktna točka)

(1) Kontaktna točka na zahtevo vlagatelja usmerja vloge za pridobitev dovoljenj in drugih aktov iz tretjega odstavka tega člena in vlagatelju pomaga pri celotnem postopku od vložitve zahteve do izdaje dokončne odločbe o tej zahtevi.

(2) Naloge kontaktne točke so del dejavnosti centra za podpore. Center za podpore lahko za izvajanje nalog iz tega člena sodeluje z lokalnimi energetske organizacijami.

(3) Dovoljenja in drugi akti iz prvega odstavka tega člena so vsa dovoljenja in drugi posamični akti, prostorski akti, licence, registracije in upravna dejanja, ki so potrebni za gradnjo, rekonstrukcijo, obnovo ali obratovanje proizvodne naprave ter za pridobitev podpore za proizvodno napravo. Vključujejo zlasti:

- a) prijavo na javni razpis za podpore v skladu s tem zakonom;
- b) odločbo o sklenitvi podpore in sklenitev pogodbe o njej;
- c) spremembo oziroma sprejetje prostorskega izvedbenega akta;
- č) lokacijsko preveritev;
- d) gradbeno dovoljenje;
- e) vodno dovoljenje;
- f) celovito dovoljenje;
- g) uporabno dovoljenje;
- h) soglasje za priključitev na prenosni ali distribucijski sistem;
- i) priključitev na omrežje;
- j) okoljevarstvena in druga soglasja ali dovoljenja, če so potrebna; ali
- k) vsako drugo dovoljenje, ki se nanaša na proizvodno napravo in je potrebno za gradnjo ali rekonstrukcijo ter za začetek obratovanja proizvodne naprave.

(4) Kontaktna točka lahko opravlja vse naloge v zvezi s pomočjo vlagatelju v upravnih in drugih postopkih, vendar ne nastopa kot zastopnik ali pooblaščenec vlagatelja v upravnem ali drugem postopku. Kontaktna točka vlagatelja pregledno vodi skozi postopek predložitve vlog za izdajo dovoljenj do izdaje ene ali več odločitev pristojnih organov in mu zagotavlja vse potrebne informacije.

(5) V okviru nalog iz prejšnjega odstavka kontaktna točka opravlja naslednja javna pooblastila:

- a) vzpostavi in vodi javno dostopne uradne evidence prejetih vlog in popolnih zahtev ter faz v postopku vključno z zamudami ter realiziranih proizvodnih naprav;
- b) sodeluje s pristojnimi organi, ki odločajo v postopkih za izdajo dovoljenj in drugih aktov iz tretjega odstavka tega člena, da se omogoči čim hitrejši in učinkovitejši postopek pri izmenjavi vlog in drugih dokumentov, pomaga pristojnim organom z informacijami o nameravani proizvodni napravi in drugem objektu, opozarja na tek rokov in podobno.

(6) Poleg nalog iz prejšnjega odstavka kontaktna točka opravlja tudi naslednja opravila:

- a) pripravi in javno objavi priročnik o postopkih za investitorje na področju proizvodnje energije iz obnovljivih virov, ki posebej obravnava tudi majhne projekte in projekte končnih odjemalcev s samooskrbo;

- b) obvešča glede spodbujanja rabe obnovljivih virov energije, vključevanja v sistem samooskrbe in oblikovanja skupnostne samooskrbe;
- c) opravlja druga administrativna opravila za potrebe postopkov;
- č) sodeluje z občinami in vlagatelji, če je za izvedbo investicijske namere treba sprejeti prostorski izvedbeni akt.

(7) Kontaktna točka mora zagotoviti elektronsko poslovanje z vlogami. V ta namen vzpostavi informacijski sistem, s katerim zagotavlja ustrezno informacijsko podporo za integrirano izvajanje poslovnih in upravnih procesov.

(8) Druge osebe in organi, ki sodelujejo v postopkih, opredeljenih v tem členu, so dolžni kontaktni točki v najkrajšem možnem roku neodplačno predati podatke oziroma informacije, ki jih kontaktna točka potrebuje, tudi za postopke, za katere ni bila vložena zahteva vlagatelja v skladu s prvim odstavkom tega člena, pri čemer se ne predajo osebni podatki vlagateljev.

(9) Delovanje kontaktne točke se financira iz sredstev za podpore iz 16. člena tega zakona.

(10) Vlada podrobneje predpiše naloge kontaktne točke iz tega člena.

VIII. poglavje: VKLJUČEVANJE ENERGIJE IZ OBNOVLJIVIH VIROV V OGREVANJE IN HLAJENJE

52. člen

(povečanje deleža energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja)

(1) Z ukrepi iz tega člena in iz 1. in 2. oddelka tega poglavja se uresničuje cilj povečanja deleža energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja za okvirno 1,3 odstotne točke kot letno povprečje, izračunano za obdobji od leta 2021 do 2025 in od leta 2026 do 2030, začeni pri deležu energije iz obnovljivih virov v tem sektorju leta 2020.

(2) Delež povečanja iz prejšnjega odstavka se izraža kot delež bruto končne porabe energije v Republiki Sloveniji in izračuna v skladu z metodologijo iz 5. člena tega zakona.

(3) Pri izvajanju ukrepov iz 1. in 2. oddelka tega poglavja je treba dati prednost najboljšim razpoložljivim tehnologijam, kadar je to ustrezno.

(4) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena se lahko pri izračunu deleža energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja ter povprečnega letnega povečanja v skladu z navedenim odstavkom upoštevata odvečna toplota in odvečni hlad, pri čemer je to omejeno na 40 % povprečnega letnega povečanja.

(5) Kadar delež energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja presega 60 %, se šteje, da je s takšnim deležem izpolnjeno povprečno letno povečanje iz prvega odstavka tega člena; kadar pa delež energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja presega 50 %, vendar ne 60 %, se šteje, da je s takšnim deležem izpolnjena polovica povprečnega letnega povečanja iz prvega odstavka tega člena.

(6) Če cilj iz prvega odstavka tega člena ni dosežen, se to objavi v celovitem nacionalnem energetskem in podnebnem poročilu o napredku v skladu z 20. členom Uredbe 2018/1999/EU. Ministrstvo predloži Evropski komisiji utemeljitev vključno z ukrepi, ki pripomorejo k doseganju cilja.

1. Ukrepi za povečanje deleža energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja

53. člen (omejevanje uporabe posameznih energentov za ogrevanje)

Projektiranje in vgradnja kotla na kurilno olje, mazut in premog, razen kjer je uporaba kurilnega olja, mazuta in premoga del industrijskega ali proizvodnega procesa, nista dovoljena.

54. člen (znižanje prispevka za energetska intenzivna podjetja)

(1) Energetska intenzivna podjetja so upravičena do znižanja prispevka iz 16. člena tega zakona pod pogojem, da:

- izvajajo ukrepe iz energetskega pregleda na podlagi zakona, ki ureja učinkovito rabo energije;
- izvajajo sistem upravljanja z energijo v skladu s standardom SIST EN ISO 50001 ali sistem upravljanja z okoljem v skladu s standardom SIST EN ISO 14001 ter je izveden minimalni pregled v skladu s Prilogo A, točko A.3 standarda SIST ISO 50002, ki se izvede vsaka štiri leta; ali
- proizvajajo energijo iz obnovljivih virov energije.

(2) Nadzor nad izvajanjem določb iz prejšnjega odstavka izvaja agencija.

(3) Vlada z uredbo iz prvega odstavka 17. člena tega zakona podrobneje predpiše merila za določitev energetska intenzivnih podjetij glede razvrstitve po glavnih dejavnostih, ki imajo veliko elektro intenzivnost in v katerih so podjetja izpostavljena mednarodni trgovini, pri čemer zagotovi, da ne gre za podjetja v težavah, ter način določanja in delež znižanja prispevka za spodbujanje proizvodnje energije iz obnovljivih virov in soproizvodnje z visokim izkoristkom v skladu s pravili za državne pomoči za področje energije.

2. Ukrepi za povečanje deleža energije iz obnovljivih virov v daljinskih sistemih

55. člen (povečanje deleža obnovljivih virov energije in odvečne toplote ter učinkovitost sistema daljinskega ogrevanja in hlajenja)

(1) Z ukrepi, določenimi v NEPN in tem zakonu se prizadeva, da sistemi daljinskega ogrevanja in hlajenja v skladu z 52. členom tega zakona prispevajo k deležu obnovljivih virov energije in odvečne toplote v ogrevanju in hlajenju. Cilj prizadevanj za skupni prispevek distribucijskih sistemov je povečanje deleža energije iz obnovljivih virov in odvečne toplote vsaj za eno odstotno točko na leto, in to kot letno povprečje za petletni obdobji od leta 2021 do 2025 in od leta 2026 do 2030 glede na leto 2020 in izraženo kot delež končne porabe energije pri daljinskem ogrevanju in hlajenju v primerjavi z leti z običajnimi podnebnimi razmerami.

(2) Distributer toplote v sistemu daljinskega ogrevanja in hlajenja, v katerem je delež obnovljivih virov energije in odvečne toplote v distribuirani toploti manjši od 60 %, v prvem petletnem obdobju, od leta 2021 do 2025, poveča delež distribuirane toplote iz obnovljivih virov energije in odvečne toplote vsaj za delež, kot je opredeljen v prejšnjem odstavku. V primeru, da v prvem petletnem obdobju distributerju ne uspe doseči predvidenega povprečnega povečanja, v obdobju od leta 2026 do 2030 doseže povečanje

distribuirane toplote iz obnovljivih virov energije in odvečne toplote tako, da je skupno povečanje do leta 2030 vsaj 15 % glede na leto 2020.

(3) V bilanci zagotavljanja distribuiranega deleža obnovljivih virov energije in odvečne toplote v sistem daljinskega ogrevanja in hlajenja se upoštevajo vsi obnovljivi viri energije in odvečne toplote, uporabljeni za proizvodnjo in distribucijo toplote, tudi na podlagi pogodb o dobavi.

(4) Distributer toplote pripravi in na svoji spletni strani objavi osnovne pogoje za priključevanje virov in odkup toplote iz obnovljivih virov energije in odvečne toplote za distribucijo v sistemu daljinskega ogrevanja in hlajenja.

(5) Distributer toplote, ki kupuje toploto za distribucijo na trgu, prednostno izbira odvečno toploto in obnovljive vire toplote.

(6) Samoupravna lokalna skupnost distributerja toplote podpira pri povečanju deleža obnovljivih virov energije in odvečne toplote v sistemu ogrevanja in hlajenja ter pri doseganju učinkovitega daljinskega ogrevanja in hlajenja.

56. člen **(trajnostni načrt za doseganje ciljev in meril)**

(1) Distributer toplote izdelava trajnostni načrt za sistem daljinskega ogrevanja in hlajenja.

(2) Trajnostni načrt vsebuje:

- a) analizo potenciala virov toplote za distribucijo toplote iz obnovljivih virov energije in odvečne toplote na širšem območju distribucijskega sistema toplote;
- b) analizo drugih možnosti, ki neposredno ali posredno omogočajo ali pospešujejo povečanje deleža obnovljivih virov energije in odvečne toplote v distribuciji toplote (zmanjšanje izgub, optimiranje obratovanja, nižanje temperatur ogrevnega medija ...);
- c) oceno potenciala sistema daljinskega ogrevanja in hlajenja za povezovanje s sistemom distribucije električne energije za izravnavo in druge systemske storitve, vključno s prilagajanjem odjema in shranjevanjem presežne električne energije iz obnovljivih virov, ki ga distributer pripravi v sodelovanju z elektrooperaterjem;
- č) oceno gospodarnosti in stroškovno učinkovitost izkoriščanja opisanih potencialov in virov;
- d) ukrepe in dejavnosti za povečanje deleža obnovljivih virov energije in odvečne toplote pri distribuciji toplote, vključno s predvidenimi investicijskimi stroški in časovnico;
- e) ukrepe in dejavnosti za doseg in ohranjanje merila učinkovitosti sistema daljinskega ogrevanja, vključno s predvidenimi investicijskimi stroški in časovnico;
- f) zbirni pregled načrtovanih ukrepov in povezanih podatkov.

(3) Podrobnejšo vsebino in obliko zbirnega pregleda načrtovanih ukrepov in povezanih podatkov predpiše agencija s splošnim aktom.

(4) Trajnostni načrt je izdelan za obdobje 10 let, distributer toplote pa ga posodobi najmanj vsaka štiri leta oziroma pogosteje, če se spremenijo zahtevani cilji in merila.

(5) Distributer toplote pridobi soglasje samoupravne lokalne skupnosti k trajnostnemu načrtu glede skladnosti z usmeritvami lokalne energetske politike. Distributer toplote trajnostni načrt in soglasje samoupravne lokalne skupnosti pošlje v vednost agenciji in objavi na svoji spletni strani.

(6) Distributer toplote mora agenciji letno poročati o poteku izvajanja ukrepov iz trajnostnega načrta.

(7) Distributer toplote za vsak posamezni sistem daljinskega ogrevanja in hlajenja, ki ni energetsko učinkovit v skladu s 45. točko prvega odstavka 3. člena tega zakona, zaprosi agencijo za soglasje k trajnostnemu načrtu. Agencija na podlagi vloge distributerja izda soglasje k trajnostnemu načrtu glede pričakovanega doseganja učinkovitosti sistema daljinskega ogrevanja in hlajenja, če iz načrta izhaja, da bo po njegovi izvedbi sistem daljinskega ogrevanja in hlajenja dosegal energetsko učinkovitost. Agencija soglasje k trajnostnemu načrtu objavi na svoji spletni strani.

57. člen **(obveščanje o sistemu daljinskega ogrevanja in hlajenja)**

(1) Distributer toplote na svoji spletni strani objavi vrednosti kazalnikov, ki jih na podlagi poslanih podatkov za koledarsko leto za sistem daljinskega ogrevanja in hlajenja preračuna agencija, in sicer:

- a) podatek o učinkovitosti sistema daljinskega ogrevanja in hlajenja: doseganje merila učinkovitosti, povprečni letni delež toplote iz obnovljivih virov energije, odvečne toplote in visoko učinkovite soproizvodnje v prodani toploti končnim odjemalcem;
- b) vrednost faktorja primarne energije za sistem daljinskega ogrevanja in hlajenja za preteklo koledarsko leto in
- c) vrednost izpustov ogljikovega dioksida na enoto dobavljene energije iz sistema daljinskega ogrevanja in hlajenja za preteklo koledarsko leto.

(2) Distributer toplote lahko na svoji spletni strani objavi medletne vrednosti kazalnikov iz prejšnjega odstavka, ki jih preračuna v skladu z aktom agencije.

(3) Distributer toplote letne podatke o učinkovitosti sistema, faktorju primarne energije in vrednosti izpustov ogljikovega dioksida brezplačno pošlje končnemu odjemalcu skupaj z letnim obračunom in na zahtevo.

(4) Agencija s splošnim aktom predpiše način za preračun vrednosti kazalnikov iz prvega odstavka tega člena.

58. člen **(uporaba sistema daljinskega ogrevanja in hlajenja)**

(1) Odjemalec daljinskega ogrevanja in hlajenja ima pravico do odklopa z odpovedjo ali spremembo pogodbe o odjemu toplote, če:

- sistem ni energetsko učinkovit in
- odjemalec projektira in celovito energetsko prenovi stavbo v skoraj ničenergijsko stavbo.

(2) Pravica do odklopa iz prejšnjega odstavka se nanaša na stavbo kot celoto. V primeru večstanovanjskih stavb ali stavb z več enotami je mogoč le odklop celotne stavbe.

(3) V imenu končnih odjemalcev, ki so priključeni na toplotno postajo, lahko pravico do odklopa uveljavlja tudi podjetje v lasti vseh odjemalcev ali zastopnik vseh odjemalcev, ki uveljavljajo pravico do odklopa. V primeru iz prejšnjega odstavka so to vsi odjemalci, katerih stavba je priključena na toplotno postajo oziroma so v tej stavbi.

(4) V primeru, ko je odpoved pogodbe povezana s fizičnim odklopom, odjemalec krije nearmotizirani in neplačani del sredstev, ki so bila potrebna za priključitev stavbe in stroške odklopa.

(5) Agencija v aktu, ki ureja obvezno vsebino sistemskih obratovalnih navodil, uredi pravico končnih odjemalcev v primeru odklopa po tem členu.

IX. poglavje: VKLJUČEVANJE ENERGIJE IZ OBNOVLJIVIH VIROV V PROMET

59. člen

(obvezni delež energije iz obnovljivih virov v prometnem sektorju)

(1) Dobavitelji goriva morajo dati v posameznem letu na trg energijo iz obnovljivih virov energije za uporabo v prometnem sektorju najmanj v deležu, kakršen je določen v predpisu vlade iz devetega odstavka tega člena glede na količino energije, ki jih v tem letu dajo na trg za uporabo v prometnem sektorju.

(2) Deleži iz prejšnjega odstavka se lahko za posamezno koledarsko leto določijo v različni višini, pri čemer mora biti zagotovljeno, da delež energije iz obnovljivih virov v okviru končne porabe energije v prometnem sektorju do leta 2030 doseže vsaj 14 %. Delež iz prejšnjega odstavka v posameznem letu ne sme biti manjši od 10 %.

(3) V okviru minimalnega deleža iz prejšnjega odstavka mora biti delež naprednih pogonskih biogoriv in bioplina, proizvedenih iz surovin s seznama v delu A Priloge IX Direktive 2018/2001/EU določen tako, da prispevek naprednih pogonskih biogoriv in bioplina v okviru končne porabe energije v prometnem sektorju leta 2022 znaša vsaj 0,2 %, leta 2025 vsaj 1 % in leta 2030 vsaj 3,5 %.

(4) Delež pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv ter biomasnih goriv, porabljenih v prometu, proizvedenih iz poljščin, ki se uporabljajo za živila in krmo, od leta 2021 ne sme za več kot eno odstotno točko presežati deleža teh goriv v končni porabi energije v sektorju cestnega in železniškega prometa, ki je bil dosežen v letu 2020. Celoten delež surovin iz tega odstavka lahko obsega največ 7 % končne porabe energije v sektorjih cestnega in železniškega prometa.

(5) Delež pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv ali biomasnih goriv, pri katerih obstaja visoko tveganje za posredno spremembo rabe zemljišč in ki so proizvedena iz poljščin, ki se uporabljajo za živila in krmo, pri katerih se ugotavlja znatna širitev proizvodnega območja na zemljišča z visoko zalogo ogljika, ne sme presežati ravni porabe takih goriv v letu 2019, razen če so ta goriva certificirana kot pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva ali biomasna goriva z majhnim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč.

(6) Uporaba pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv ali biomasnih goriv, pri katerih obstaja veliko tveganje za posredno spremembo rabe zemljišč in ki so proizvedena iz poljščin, ki se uporabljajo za živila in krmo, pri katerih se ugotavlja znatna širitev proizvodnega območja na zemljišča z veliko zalogo ogljika, ni dovoljena.

(7) Dobavitelji goriva, ki dobavljajo gorivo v obliki električne energije, namenjene uporabi v prometu, se v zvezi s tem gorivom izvzamejo iz izpolnjevanja obveznosti minimalnega deleža naprednih pogonskih biogoriv in bioplina, proizvedenih iz surovin s seznama v delu A Priloge IX Direktive 2018/2001/EU.

(8) V okviru minimalnega deleža iz drugega odstavka tega člena mora biti delež pogonskih biogoriv in bioplina, proizvedenih iz surovin iz dela B Priloge IX, do leta 2030 največ 1,7 % energijske vsebnosti goriv, namenjenih uporabi v prometu. Ta omejitev se

lahko spremeni glede na razpoložljivost surovine, če je to upravičeno in če spremembo odobri Evropska komisija.

(9) Vlada predpiše deleže iz prvega in tretjega odstavka tega člena in način njihovega izračuna. Deleži pogonskih biogoriv se lahko določijo glede na obseg, energijsko vsebnost ali izpuste toplogrednih plinov, če sta dosežena minimalna deleža iz prvega in tretjega odstavka tega člena.

60. člen (zagotavljanje podatkov)

(1) Dobavitelji goriva v podatkovno zbirko EU, ki jo vzpostavi Evropska komisija v skladu s prvim stavkom drugega odstavka 28. člena Direktive 2018/2001/EU, vnašajo točne podatke o transakcijah s tekočimi in plinastimi biogorivi, namenjenimi uporabi v prometu, ki se upoštevajo pri izračunu deležev iz prvega in tretjega odstavka prejšnjega člena, in trajnostnih značilnostih teh goriv, vključno z izpusti toplogrednih plinov v njihovem življenjskem ciklu od kraja proizvodnje do dobavitelja goriva, ki goriva da na trg.

(2) Prodajalci tekočih goriv, ki se uporabljajo v cestnem prometu, poročajo ministrstvu o količini prodanih goriv do 31. marca za preteklo leto. V poročilu morajo biti podatki ločeni za posamezne vrste goriv oziroma njihovih mešanic in strukturirani glede na kupce goriv.

(3) Upravljavci oziroma lastniki javnih parkirišč in parkirišč, ki so dostopna javnosti, ter parkirišč stavb organov javnega sektorja ministrstvu poročajo do 31. marca za preteklo leto o številu priključnih mest za električna vozila in količini električne energije, ki je bila porabljena na teh polnilnih mestih.

(4) Vlada določi vrsto podatkov in način poročanja iz drugega in prejšnjega odstavka tega člena.

X. poglavje: ODLOČANJE AGENCIJE V POSAMIČNIH ZADEVAH, SPLOŠNI AKTI AGENCIJE IN NADZOR AGENCIJE

61. člen (odločanje v posamičnih zadevah, splošni akti agencije in nadzor agencije)

(1) Agencija izvaja nadzor nad izvajanjem 7., 10., 28. in 54. člena tega zakona ter na njegovi podlagi izdanih predpisov in splošnih aktov po postopku, določenem v tem zakonu in zakonu, ki ureja naloge in pooblastila agencije.

(2) Agencija odloča v posamičnih zadevah iz tega zakona in izdaja splošne akte, za katere je pooblaščen na podlagi tega zakona po postopku, določenem v tem zakonu, in zakonu, ki ureja naloge in pooblastila agencije.

(3) Postopek o prekršku vodi in v njem odloča pooblaščen uradna oseba agencije, ki je pristojna za izvajanje nadzora.

XI. poglavje: INŠPEKCIJSKI NADZOR

62. člen

(inšpekcijski nadzor)

(1) Inšpektorat, pristojen za energijo (v nadaljnjem besedilu: energetska inšpekcija), izvaja nadzor nad določbami tega zakona in na njegovi podlagi izdanih podzakonskih predpisov, razen tistih določb, nad katerimi v skladu z zakonom izvaja nadzor agencija.

(2) Inšpekcijski nadzor izvaja energetska inšpekcija v skladu z določbami zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor, zakona, ki ureja energetska inšpekcija, in tega zakona.

(3) Pravne ali fizične osebe ali posameznik morajo energetske inšpektorju omogočiti oziroma zagotoviti nemoteno izvajanje inšpekcijskega nadzorstva ter mu dati na voljo vse zahtevane podatke, druge listine in poročila.

XII. poglavje: KAZENSKÉ DOLOČBE

63. člen

(prekršek za dobavitelja goriva zaradi nepravočasnega vnosa točnih podatkov)

(1) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če kot dobavitelj goriva ne vnese točnih podatkov v podatkovno zbirko EU v skladu s prvim odstavkom 60. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.000 do 5.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 200 do 400 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

64. člen

(prekrška v zvezi z neobveščanjem in nesporočanjem podatkov in dejstev agenciji)

- (1) Z globo od 2.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:
- kot proizvajalec ne obvesti agencije o vseh spremembah na proizvodni napravi, ki lahko vplivajo na veljavnost deklaracije (sedmi odstavek 7. člena tega zakona);
 - kot prejemnik podpore ne sporoči agenciji vseh dejstev, ki nastanejo po izdaji odločbe o podpori in vplivajo na upravičenost do podpore, njeno višino ali čas prejemanja (prvi odstavek 27. člena tega zakona).

(2) Z globo od 2.500 do 125.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 1.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(4) Z globo od 400 do 2.000 eurov se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

65. člen

(prekršek v zvezi z doseganjem deleža, ki je manjši od 10 % za posamezno leto)

(1) Z globo do 2 % letnega prometa od prodaje goriv končnim odjemalcem v Republiki Sloveniji, namenjenih uporabi v prometnem sektorju, v predhodnem poslovnem letu se za prekršek kaznuje pravna oseba, če dosega manj kot 10 % deleža energije iz obnovljivih virov v prometnem sektorju (drugi odstavek 59. člena tega zakona).

(2) Z globo do 2 % letnega prometa od prodaje goriv končnim odjemalcem v Republiki Sloveniji, namenjenih uporabi v prometnem sektorju, v predhodnem poslovnem letu se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(3) Z globo od 2.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

66. člen

(prekršek v zvezi z energijo iz obnovljivih virov energije za uporabo v prometu)

(1) Z globo od 5.000 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če da na trg energijo iz obnovljivih virov energije za uporabo v prometnem sektorju vsaj 10 % deleža energije iz obnovljivih virov v prometnem sektorju in ne doseže cilja v skladu s prvim in tretjim odstavkom 59. člena tega zakona.

(2) Z globo od 15.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 2.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 1.000 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

67. člen

(prekršek v zvezi z odločanjem distribucijskega operaterja glede samooskrbe)

(1) Z globo 1.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki je distribucijski operater ali pravna oseba, na katero je distribucijski operater prenesel izvajanje nalog, če:

- ne izda spremembe soglasja za priključitev v skladu s prvim odstavkom 42. člena tega zakona,
- končnega odjemalca s samooskrbo v skladu z desetim odstavkom 42. člena tega zakona ne registrira v 15 dneh in mu ne predloži podpisane pogodbe o uporabi sistema.

(2) Z globo 250 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba distribucijskega operaterja ali osebe, na katero je distribucijski operater prenesel izvajanje nalog, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

68. člen

(višina globe v hitrem prekrškovnem postopku)

Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

XIII. poglavje: PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

69. člen

(določitev nove višine sredstev za delovanje centra za podpore)

Do določitve nove višine sredstev za delovanje centra za podpore v skladu s šestim odstavkom 18. člena tega zakona se uporabljajo sredstva v obsegu iz točke c) Sklepa Vlade Republike Slovenije št. 36001-11/2010/4 z dne 23. septembra 2010.

70. člen

(podpora za posamezne naprave)

(1) Podpora za naprave iz točke c) četrtega odstavka 15. člena tega zakona se lahko dodeli do 31. decembra 2025.

(2) Pogodbene obveznosti iz pogodb, ki so bile sklenjene na podlagi štirinajstega odstavka 372. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo, 65/20 in 158/20 – ZURE), se izvajajo do 31. decembra 2022, po tem dnevu pravice in obveznosti iz teh pogodb prenehajo.

71. člen

(prehodna določba glede sredstev za podpore)

Sredstva za podpore, zbrana do uveljavitve tega zakona na podlagi 377. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo, 65/20 in 158/20 – ZURE), se uporabijo za namene iz četrtega odstavka 16. člena tega zakona.

72. člen

(prehodne določbe glede samooskrbe)

(1) Za končne odjemalce, ki jih distribucijski operater do vključno 31. decembra 2023 registrira kot končne odjemalce s samooskrbo po Uredbi o samooskrbi z električno energijo iz obnovljivih virov energije (Uradni list RS, št. 17/19 in 197/20), in za končne odjemalce, ki so bili registrirani kot končni odjemalci s samooskrbo do uveljavitve tega zakona, se uporabljajo določbe 315.a člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo, 65/20 in 158/20 – ZURE) in Uredbe o samooskrbi z električno energijo iz obnovljivih virov energije (Uradni list RS, št. 17/19 in 197/20), in sicer dokler uporabljajo napravo za samooskrbo, za katero je bilo izdano soglasje za priključitev, na podlagi katerega so registrirani.

(2) Končni odjemalci iz prejšnjega odstavka lahko preidejo v sistem samooskrbe po tem zakonu z izvedbo z registracije prehoda pri distribucijskem operaterju.

(3) Za končne odjemalce iz prvega odstavka tega člena se ne uporabljajo določbe V. poglavja tega zakona, razen če preidejo v sistem samooskrbe po tem zakonu.

73. člen
(prehodna določba za uskladitev občinskih prostorskih aktov glede prednosti obnovljivih virov energije)

Občine uskladijo prostorske akte s četrnim odstavkom 46. člena tega zakona najpozneje v treh letih od uveljavitve tega zakona.

74. člen
(prehodna določba glede omejevanja uporabe posameznih energentov za ogrevanje)

53. člen tega zakona se začne uporabljati 1. januarja 2023.

75. člen
(prehodna določba glede znižanja prispevka za energetska intenzivna podjetja)

54. člen tega zakona se začne uporabljati 1. januarja 2022. Do takrat se za energetska intenzivna podjetja uporabljata prvi odstavek 378. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo, 65/20 in 158/20 – ZURE) in tretji, četrti, peti in šesti odstavek 6. člena Uredbe o načinu določanja in obračunavanja prispevkov za zagotavljanje podpor proizvodnji električne energije v soproizvodnji z visokim izkoristkom in iz obnovljivih virov energije (Uradni list RS, št. 46/15 in 76/17).

76. člen
(prehodna določba glede pravice odjemalca daljinskega ogrevanja in hlajenja do odklopa oziroma spremembe pogodbe o odjemu)

Pravico do odklopa z odpovedjo oziroma spremembe pogodbe o odjemu toplote v skladu z 58. členom tega zakona pridobi odjemalec daljinskega ogrevanja in hlajenja:

- 1. januarja 2026, če sistem daljinskega ogrevanja ni učinkovit do 31. decembra 2025 in če bo odjemalec projektiral in celovito energetska prenovil stavbo v skoraj ničenergijsko stavbo, ali
- 18 mesecev od uveljavitve tega zakona, če s strani agencije ni potrjenega trajnostnega načrta, iz katerega izhaja, da bo sistem daljinskega ogrevanja dosegel kriterij energetske učinkovitosti do 31. decembra 2025 in da bo odjemalec projektiral in celovito energetska prenovil stavbo v skoraj ničenergijsko stavbo.

77. člen
(prehodna določba za plinasta biogoriva)

Prvi odstavek 59. člena tega zakona se ne uporablja za dobavitelje plinastih goriv, dokler ni vzpostavljena infrastruktura za alternativna goriva v skladu s predpisom, ki ureja alternativna goriva.

78. člen
(prehodna določba za uporabo pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv ali biomasnih goriv)

(1) Šesti odstavek 59. člena tega zakona se začne uporabljati 31. decembra 2030.

(2) Od 31. decembra 2023 do 31. decembra 2030 se postopno zmanjšuje uporaba pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv ali biomasnih goriv, pri katerih obstaja veliko

tveganje za posredno spremembo rabe zemljišč in ki so proizvedena iz poljščin, ki se uporabljajo za živila in krmo, pri katerih se ugotavlja znatna širitev proizvodnega območja na zemljišča z veliko zalogo ogljika.

79. člen
(prehodna določba glede nadomestila za izrabo prostora za proizvodno napravo na veter)

(1) 21. člen tega zakona se začne uporabljati 12 mesecev od uveljavitve tega zakona.

(2) Upravičenec do podpore iz 15. člena tega zakona za napravo za proizvodnjo električne energije iz vetrne energije, za katero je bila podpora dodeljena brez upoštevanja stroška nadomestila iz 21. člena tega zakona kot upravičenega stroška, lahko zahteva od agencije spremembo odločbe o dodelitvi podpore tako, da se z dnem začetka uporabe 21. člena tega zakona upošteva nadomestilo kot upravičeni strošek, pri čemer se drugi pogoji podpore ne spremenijo. Na podlagi spremenjene odločbe o dodelitvi podpore se na način iz 26. člena tega zakona sklene nova pogodba ali aneks k prejšnji pogodbi o zagotavljanju podpore.

80. člen
(prekrškovni, inšpekcijski in upravni postopki v teku)

Prekrškovni, inšpekcijski in upravni postopki v zadevah s področja tega zakona, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se dokončajo po dosedanjih predpisih.

81. člen
(uporaba določb o prekrških)

Do sprememb določb o višinah in razponih glob, ki jih določa zakon, ki ureja prekrške, se višina in razpon globe, ki sta določena v prvem in drugem odstavku 65. člena tega zakona, uporabljata ne glede na določbe zakona, ki ureja prekrške.

82. člen
(izvršilni predpisi)

(1) Vlada izda predpise iz prvega odstavka 17. člena, osmega in dvanajstega odstavka 20. člena, osmega odstavka 21. člena, osmega odstavka 24. člena, devetega odstavka 37. člena, devetega odstavka 50. člena, desetega odstavka 51. člena in devetega odstavka 59. člena tega zakona v devetih mesecih od uveljavitve tega zakona.

(2) Minister izda predpis iz sedmega odstavka 5. člena in prvega odstavka 9. člena tega zakona v devetih mesecih od uveljavitve tega zakona.

83. člen
(podaljšanje veljavnosti)

(1) Uredba o izdaji deklaracij za proizvodne naprave in potrdil o izvoru električne energije (Uradni list RS, št. 182/20), izdana na podlagi devetega odstavka 365. člena, devetega odstavka 366. člena in sedmega odstavka 367. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo, 65/20 in 158/20 – ZURE), še naprej

velja kot predpis, izdan na podlagi drugega odstavka 9. člena, dvanajstega odstavka 10. člena in petega odstavka 11. člena tega zakona.

(2) Pravilnik o strokovnem usposabljanju za inštalaterje naprav na obnovljive vire energije (Uradni list RS, št. 8/21), izdan na podlagi četrtega odstavka 359. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo, 65/20 in 158/20 – ZURE), še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi četrtega odstavka 45. člena tega zakona.

(3) Uredba o podelitvi koncesije in načinu izvajanja gospodarske javne službe dejavnost operaterja trga z elektriko (Uradni list RS, št. 39/15), izdana na podlagi četrtega odstavka 98. člena in za izvajanje 97. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 17/14), še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi petega odstavka 18. člena tega zakona.

(4) Pravilnik o vrstah podatkov, ki jih zagotavljajo izvajalci energetskih dejavnosti in drugi zavezanci (Uradni list RS, št. 22/16, 24/16 – popr. in 158/20 – ZURE), izdan na podlagi drugega odstavka 32. člena, drugega odstavka 329. člena in tretjega odstavka 382. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo, 65/20 in 158/20 – ZURE), še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi četrtega odstavka 60. člena tega zakona.

(5) Uredba o manjših napravah za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije ali s sproizvodnjo z visokim izkoristkom (Uradni list RS, št. 14/20), izdana na podlagi petega odstavka 314. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo, 65/20 in 158/20 – ZURE), še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi devetega odstavka 50. člena tega zakona.

84. člen

(prenehanje veljavnosti in podaljšanje uporabe podzakonskih predpisov)

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

- Uredba o podporah elektriki, proizvedeni iz obnovljivih virov energije in v sproizvodnji toplote in elektrike z visokim izkoristkom (Uradni list RS, št. 74/16 in 74/20), ki se še naprej uporablja do uveljavitve predpisa, izdanega na podlagi osmega odstavka 20. člena, šestega odstavka 23. člena in osmega odstavka 24. člena tega zakona;
- Uredba o načinu določanja in obračunavanja prispevkov za zagotavljanje podpor proizvodnji električne energije v sproizvodnji z visokim izkoristkom in iz obnovljivih virov energije (Uradni list RS, št. 46/15 in 76/17), ki se še naprej uporablja do uveljavitve predpisa, izdanega na podlagi tega zakona prvega odstavka 17. člena tega zakona;
- Uredba o obnovljivih virih energije v prometu (Uradni list RS, št. 64/16 in 31/21), ki se še naprej uporablja do uveljavitve predpisa, izdanega na podlagi devetega odstavka 59. člena tega zakona;
- Uredba o pravilih za pripravo napovedi položaja proizvodnih naprav na obnovljive vire energije in s sproizvodnjo toplote in električne energije z visokim izkoristkom na trgu z električno energijo (Uradni list RS, št. 46/19), ki se še naprej uporablja do uveljavitve predpisa, izdanega na podlagi dvanajstega odstavka 20. člena tega zakona;
- Uredba o vzpostavitvi infrastrukture za alternativna goriva v prometu (Uradni list RS, št. 41/17), ki se še naprej uporablja do uveljavitve predpisa, ki ureja infrastrukturo za alternativna goriva;
- Uredba o samooskrbi z električno energijo iz obnovljivih virov energije (Uradni list RS, št. 17/19 in 197/20);
- Pravilnik o tehničnih zahtevah naprav za samooskrbo z električno energijo iz obnovljivih virov energije (Uradni list RS, št. 1/16, 46/18), ki se še naprej uporablja do uveljavitve predpisa, ki ureja nizkonapetostne inštalacije v stavbah.

85. člen
(podaljšanje uporabe)

Do uveljavitve predpisa iz prvega odstavka 9. člena tega zakona se še naprej uporablja Uredba o obveznih meritvah na proizvodnih napravah, ki prejemajo za proizvedeno električno energijo potrdila o izvoru in podpore (Uradni list RS, št. 21/09, 33/10, 45/12 in 17/14 – EZ-1).

86. člen
(rok za izdajo splošnih aktov za izvajanje javnih pooblastil)

(1) Agencija izda splošne akte iz sedmega odstavka 13. člena, tretjega odstavka 17. člena, tretjega odstavka 56. člena, četrtega odstavka 57. člena in petega odstavka 58. člena tega zakona v devetih mesecih od uveljavitve tega zakona.

(2) AJPES izda splošni akt iz desetega odstavka 29. člena tega zakona v devetih mesecih od uveljavitve tega zakona.

87. člen
(splošni akti elektrooperaterjev, operaterjev plinovodnih sistemov, dobaviteljev toplote in hladu ter centra za podpore)

Sistemske operater, distribucijski operater in center za podpore morajo uskladiti sistemska obratovalna navodila in druge splošne akte, izdane po javnem pooblastilu, v devetih mesecih od uveljavitve tega zakona.

88. člen
(prenehanje veljavnosti in podaljšanje uporabe splošnih aktov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Akt o vodenju registra potrdil o izvoru električne energije (Uradni list RS, št. 204/20), ki se še naprej uporablja do uveljavitve splošnega akta iz sedmega odstavka 13. člena tega zakona.

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Akt o prispevkih za zagotavljanje podpor za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije in v soproizvodnji z visokim izkoristkom (Uradni list RS, št. 56/15), ki se še naprej uporablja do uveljavitve splošnega akta za izvajanje javnih pooblastil iz tretjega odstavka 17. člena tega zakona.

(3) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Navodilo za vodenje in upravljanje Registra fizičnih oseb, ki opravljajo dejavnost proizvodnje električne energije (Uradni list RS, št. 45/14), ki se še naprej uporablja do uveljavitve splošnega akta iz desetega odstavka 29. člena tega zakona.

89. člen
(dolgoročni časovni načrt)

Vlada sprejme dolgoročni časovni načrt iz prvega odstavka 19. člena tega zakona najpozneje do 31. decembra 2021.

90. člen

(program za spodbujanje samooskrbe in omogočitveni program na področju skupnosti)

Ministrstvo sprejme program za spodbujanje samooskrbe iz 41. člena tega zakona in omogočitveni program na področju skupnosti obnovljivih virov energije iz 44. člena tega zakona v 12 mesecih od uveljavitve tega zakona.

91. člen

(ocena normativnih in administrativnih ovir za dolgoročne pogodbe o nakupu električne energije iz obnovljivih virov)

Agencija izdela oceno normativnih in administrativnih ovir iz 49. člena tega zakona v 12 mesecih od uveljavitve tega zakona.

92. člen

(prehodna določba v zvezi z opravljanjem dejavnosti centra za podpore in začetek delovanja kontaktne točke)

(1) Gospodarska družba, ki na dan uveljavitve tega zakona opravlja dejavnost operaterja trga z elektriko, nadaljuje opravljanje dejavnosti centra za podpore kot gospodarske javne službe v skladu s Koncesijsko pogodbo št. 3 za opravljanje gospodarske javne službe dejavnost operaterja trga z elektriko št. 2430-16-388005 z dne 28. julija 2016 in s tem zakonom do podelitve koncesije iz petega odstavka 18. člena tega zakona.

(2) Kontaktna točka iz 51. člena tega zakona začne delovati najpozneje v enem letu od uveljavitve tega zakona.

93. člen

(trajnostni načrt za sistem daljinskega ogrevanja in hlajenja)

Distributer toplote izdela trajnostni načrt iz 56. člena tega zakona najpozneje v 18 mesecih od uveljavitve tega zakona.

94. člen

(prenehanje veljavnosti zakona)

V Energetskem zakonu (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo, 65/20 in 158/20 – ZURE):

1. v 2. členu v prvem odstavku prenehata veljati četrta in osma alineja;
2. v 4. členu prenehata veljati 2. in 22. točka;
3. se v 42. členu v tretjem odstavku besedilo »368. člena tega zakona« nadomesti z besedilom »13. člena Zakona o spodbujanju rabe obnovljivih virov energije (Uradni list RS, št. 121/21);
4. se v 97. členu v drugem odstavku v četrti alineji besedilo »376. člena tega zakona« nadomesti z besedilom »18. člena Zakona o spodbujanju rabe obnovljivih virov energije (Uradni list RS, št. 121/21);
5. se v 98. členu v prvem odstavku v tretji alineji besedilo »sedmega odstavka 378. člena tega zakona« nadomesti z besedilom »šestega odstavka 18. člena Zakona o spodbujanju rabe obnovljivih virov energije (Uradni list RS, št. 121/21)«;
6. preneha veljati peti del: Obnovljivi viri energije, I. poglavje: SPLOŠNE DOLOČBE ter 312. in 313. člen, II. poglavje: RABA OBNOVLJIVIH VIROV ENERGIJE ter 314., 315., 315.a, 320., 323., 325. in 326. člen, IV. poglavje: USPOSABLJANJE ter 359. člen, V.

poglavje: ELEKTRIČNA ENERGIJA IZ OBNOVLJIVIH VIROV ENERGIJE IN IZ SOPROIZVODNJE TOPLOTE IN ELEKTRIČNE ENERGIJE Z VISOKIM IZKORISTKOM, 1. oddelek: Soproizvodnja toplote in električne energije z visokim izkoristkom ter učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje ter 361. člen, 2. oddelek: Potrdila o izvoru električne energije ter 365., 366., 367. in 368. člen, 3. oddelek: Priključevanje na omrežje ter prenos električne energije iz obnovljivih virov in iz soproizvodnje ter 369., 370. in 371. člen, 4. oddelek: Podpore proizvodnji električne energije iz obnovljivih virov energije in v soproizvodnji z visokim izkoristkom ter 372., 373., 374., 375., 376., 377. in 378. člen, 5. oddelek: Izjeme za fizične osebe, ki proizvajajo električno energijo v proizvodnih napravah do 50 kW, ter 379. člen, VI. poglavje: OBNOVLJIVI VIRI ENERGIJE V PROMETU ter 380., 381. in 382. člen, VII. poglavje: STATISTIČNI PRENOSI ENERGIJE IZ OBNOVLJIVIH VIROV ENERGIJE ter 382.a člen;

7. prenehata veljati 493. in 493.a člen.

95. člen (dopolnitve zakona)

V Energetskem zakonu (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo, 65/20 in 158/20 – ZURE) se v 29. členu za desetim odstavkom dodata enajsti in dvanajsti odstavek, ki se glasita:

»(11) Končni odjemalci energije, ki niso gospodinjski odjemalci in so na območju posamezne lokalne skupnosti, morajo tej lokalni skupnosti na zahtevo predati podatke o porabi energije, ki so potrebni za pripravo in izvajanje LEK.

(12) Podatki iz prejšnjega odstavka so podatki o porabi energentov za proizvodnjo toplote, proizvedeni toploti, potrebni toploti in odvečni toploti ter ocene za prihodnje petletno obdobje.«.

96. člen (dopolnitve zakona)

V Energetskem zakonu (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo, 65/20 in 158/20 – ZURE) se za 29. členom doda nov 29.a člen, ki se glasi:

»29.a člen (lokalne energetske organizacije)

(1) Ena ali več lokalnih skupnosti lahko za izvajanje nalog iz tega zakona in zakona, ki ureja učinkovito rabo energije, ki so v pristojnosti lokalnih skupnosti, ustanovi oziroma pooblasti lokalno energetske organizacije.

(2) Naloge, ki jih lokalne energetske organizacije izvajajo v javnem interesu, so:

- priprava in izvajanje lokalnih energetskega konceptov,
- naloge, povezane z vzpostavitvijo in izvajanjem sistema upravljanja z energijo,
- izvajanje in vodenje mednarodnih projektov s področja učinkovite rabe in obnovljivih virov energije.

(3) Lokalne energetske organizacije vodijo ločene računovodske evidence za sredstva, namenjena opravljanju nalog v javnem interesu iz prejšnjega odstavka.«.

97. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 320-05/21-5/19
Ljubljana, dne 13. julija 2021
EPA 1830-VIII

Državni zbor
Republike Slovenije
Tina Heferle
podpredsednica